

**VOORONTWERP VAN DECREET TOT AANVULLING VAN HET
DECREET VAN 5 APRIL 1995 HOUDENDE ALGEMENE BEPALINGEN
INZAKE MILIEUBELEID DOOR TOEVOEGING VAN EEN TITEL INZAKE
DE ERKENNING VAN DESKUNDIGEN EN LABORATORIA**

Memorie van toelichting

I. Algemene toelichting

I.1. Afbakening van het onderwerp

In het (milieu)recht bestaan een reeks verschillende machtigingsstelsels zoals erkenningen en vergunningen. In een studie van C.M. BILLIET, S. ROUSSEAU en S. PROOST¹ worden de belangrijkste machtigingsstelsels voor het Vlaamse milieurecht, nl. de vergunning en de erkenning duidelijk gedefinieerd.

Een erkenning is “een machtiging waar het algemene verbod en de mogelijkheid tot individuele uitzonderingen bij bestuursbeschikking en op aanvraag activiteiten betreffen die een bijdrage leveren tot een goede toepassing van de milieuwetgeving en tot het toezicht op de naleving ervan. Het stelsel van erkenningen biedt hulp aan het bestuur bij de uitvoering van haar beleid.”

Een vergunning is: “een begunstigende bestuursbeschikking waarbij een individuele uitzondering op het algemene verbod wordt toegestaan. Het betreft een machtiging tot het exploiteren van milieubelastende inrichtingen of activiteiten, waarmee men mens en milieu wil beschermen tegen alle vormen van nadeel die de vergunningsplichtige inrichtingen en activiteiten hen kunnen berokkenen. Daarbij wordt gebruik gemaakt van vergunningscriteria en vergunningsvoorwaarden.”

Uit deze studie blijkt verder dat de overheid in toenemende mate gebruik maakt van het instrument erkenningen. De overheid doet voor de uitvoering van haar taken steeds meer een beroep op personen die over een erkenning moeten beschikken. Om de kwaliteit van het werk en dus ook van de informatie en gegevens die uiteindelijk worden overgemaakt aan de overheid, te garanderen blijkt de erkenning een ideaal middel te zijn.

In het kader van een ander onderzoek dat werd uitgevoerd in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap² - en dat voort bouwt op een inventaris van alle regelingen in het Vlaamse milieurecht die de benaming erkenning meekregen - wordt het onderscheid gemaakt tussen twee types van erkenningen:

- Het eerste type zijn erkenningen die worden verleend aan natuurlijke en/of rechtspersonen die taken uitvoeren die bijdragen tot de uitvoering van het overheidsbeleid (bv. de erkenning als MER-deskundige, de erkenning als laboratorium voor wateranalyse, etc.).

---

¹ C.M. BILLIET, S. ROUSSEAU, S. PROOST, DWTC-programma ‘Hefbomen voor een beleid gericht op duurzame ontwikkeling’ Law & Economics and the choice of Environmental Policy Instruments, 1997-2001.

² C.M. BILLIET en L. LAVRYSEN, Onderzoeksopdracht betreffende het ontwerpen van een nieuw decreet “Hinderlijke inrichtingen en activiteiten”, nr. 31 en 32, Krachtlijnnota op bestek nr. LIN/AMINAL/AEM/2000/003, juli 2001.

- Het tweede type betreft erkenningen die eerder gericht zijn op controle van potentiële milieuschadelijke effecten (bv. erkenning inzake de ophaling van afval, erkend vogelvangervanger, etc.).

Conceptueel hoort het tweede type erkenningen thuis in het stelsel van de (milieu-) vergunningen. Daarom worden zij niet beoogd in het onderhavige voorontwerp van decreet.³

De erkenningen die wel worden geïsviseerd in het huidige voorontwerp kunnen worden omschreven als volgt:

“Alle erkenningen die in het kader van het milieuhygiënerecht door de overheid worden verleend aan natuurlijke personen of rechtspersonen die om het even welke soort van informatie of kennis vergaren door eender welke activiteit, ondermeer onderzoek, metingen, analyses, inventarisaties etc., die vervolgens wordt of kan worden gebruikt door de overheid voor beleid of handhaving”.

I.2. Probleemstelling

Momenteel zijn er een hele reeks regelgevende bepalingen inzake de erkenning van de verschillende deskundigen en laboratoria. Die bepalingen zitten verspreid over een resem decreten en (oudere) wetten van het Vlaamse milieuhygiënerecht. Elk van die decreten en wetten heeft zijn eigen uitvoeringsbesluiten. Telkens verschillende overheidsorganen zijn belast met taken ter zake van de erkenning en/of controle van deskundigen of laboratoria.

Deze versnippering heeft een reeks nadelen. De besluitvormingsprocedures om erkenningen af te leveren zijn telkens verschillend. De rechtsbescherming voor de aanvrager is dikwijls niet goed uitgebouwd in die procedures. Zo worden er soms geen termijnen bepaald waarbinnen de overheid over een erkenningsaanvraag moet beslissen. Is beroep tegen beslissingen soms niet mogelijk, enz. Er is geen globale visie op de mogelijkheden en beperkingen van het instrument. Administraties die het instrument gebruiken wisselen zelden hun ervaringen hierover uit, omdat hiervoor de structuren ontbreken. Dat leidt o.a. tot overlapping tussen de pakketten activiteiten waarvoor een erkenning is vereist (b.v. inzake parameterpakketten voor laboratoria). Het leidt eveneens tot onnodige verschillen inzake erkenningsvoorwaarden. Bovendien zou het uitwisselen van ervaring leiden tot een veel betere visie op het instrument en betere voorwaardenpakketten. Ook de opvolging van de verleende erkenningen door controle van de erkenningsvoorwaarden en de *“derdelijns-controle”*⁴ voor laboratoria, gebeuren door verschillende organen en instellingen van het Vlaamse gewest. De Vlaamse overheid beschikt niet over een databank waarin alle afgeleverde erkenningen zijn opgenomen. Hoogstens bestaan databanken per instelling of per soort erkenning.

De huidige situatie veroorzaakt problemen, zowel voor de erkenningsplichtige personen en bedrijven die een erkenning aanvragen, als voor de overheidsorganen die bij de erkenningverlening en/of -handhaving tussenkomen.

Algemeen beschouwt is de regelgeving onnodig complex en op een reeks punten verouderd.

---

³ Dit type zogenaamde "erkenningen" werd dan ook meegenomen in de onderzoeksopdracht betreffende het ontwerpen van een nieuw decreet "Hinderlijke inrichtingen en activiteiten" die werd uitgevoerd door C.M. BILLIET en L. LAVRYSEN.

⁴ Deze *“derdelijns-controle”* bestaat uit een vergelijkende test tussen meerdere laboratoria waarbij, op basis van de analyse van één of meerdere monsters met dezelfde samenstelling, de analyseprestaties van een deelnemend laboratorium ten overstaan van de groep van deelnemende laboratoria worden geëvalueerd.

De uiteindelijke finaliteit van al die verschillende erkenningen is nochtans dezelfde, nl. de overheid ondersteunen in haar (milieuhygiënisch) beleid, inzake de correcte toepassing van de milieuwetgeving en de controle op de naleving van de terzake geldende regels (cfr. *infra* I.2.). Zoals het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning illustreert, biedt een ééngemaakte decretale basis voor een bepaalde soort machtigingen belangrijke voordelen. Ook de vervanging van de verschillende regelgevingen houdende sectorale vergunningsstelsels (exploitatie hinderlijke inrichtingen, lozing afvalwater, onttrekking grondwater, uitbaten inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen en giftige afvalstoffen, ...) door een geïntegreerde regelgeving was een belangrijke stap vooruit.

I.3. Voorgestelde oplossing - doelstellingen en uitwerking

Dit voorontwerp van decreet wil een oplossing bieden voor de hiervoor vermelde problemen. Verschillende doelstellingen worden nagestreefd:

1. vereenvoudiging en verbetering van de bestaande regelgeving, om te komen tot een meer coherent geheel van erkenningprocedures en een beter uitgewerkt instrumentarium.
2. Verlaging van de toepassingslast van de regelgeving, zowel voor burgers als voor overheidsorganisaties
3. verhoging van de effectiviteit en de efficiëntie van het instrument erkenningen.
4. een beter informatiebeheer
5. een betere organisatie van de overheid.

Vereenvoudiging en verbetering van de regelgeving

Dit voorontwerp van decreet is vooreerst opgevat als een "aanbouw" aan het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM). Het betreft met name een toevoeging van een titel inzake de erkenning van deskundigen en laboratoria. Met dit voorontwerp krijgt het instrument erkenningen immers een algemene decretale basis die thuis hoort bij de algemene bepalingen van het milieubeleid. Door de regelgeving te integreren in het DABM wint het milieurecht verder aan overzichtelijkheid

Het DABM bevat thans reeds onderdelen inzake o.m. de doelstellingen en beginselen van het milieubeleid, de milieuplanning en milieukwaliteitsnormen, en bedrijfsinterne milieuzorg, de milieueffect- en veiligheidsrapportage, de milieuvorwaarden, de agentschappen van het beleidsdomein Leefmilieu en Natuur en de strategische adviesraad.

Daarnaast werden in het kader van onderzoeksopdrachten voorstellen uitgewerkt inzake bronnenbeheersing (ter vervangen van de huidige regelgeving inzake hinderlijke inrichtingen) en handhaving van het milieurecht.

Zoals dat past in een codificatie-oefening werd bij de redactie van het voorontwerp gewaakt over een goede afstemming met de bestaande titels van het decreet (definities, instrumentarium, wijze van formulering, besluitvorming,...). Tevens werd rekening gehouden met de in voorbereiding zijnde titels. Zo is de handhavingsregeling zwaar geïnspireerd door het voorontwerp voor een titel handhaving. Grote delen ervan kunnen worden opgeheven zodra een algemene titel handhaving in werking zou treden. De besluitvormingsprocedures in de titel erkenningen lopen sterk parallel met de besluitvormingsprocedures van de in voorbereiding zijnde titel bronnenbeheersing.

Het is de bedoeling dat de titel erkenningen uitvoering zou krijgen in één uitvoeringsbesluit dat alle bepalingen bundelt inzake erkenningen ten behoeve van het milieubeleid, Dit uitvoeringsbesluit dient o.m. te voorzien in de concrete afbakening van de verschillende disciplines van deskundigen en parameterpakketten voor laboratoria waarvoor een erkenning word ingesteld. Tevens zal het de erkenningsvoorwaarden bevatten die voor elk van de disciplines worden ingevoerd. Het besluit zal dus het sluitstuk vormen van een juridisch kader

dat wordt gecreëerd door onderhavig voorontwerp van decreet. Ook hier is er een parallel met de regelgeving inzake vergunningen, nl. VLAREM.

***

In de toekomst zullen de materiële plichten en taken van de verschillende erkende deskundigen en laboratoria gedefinieerd blijven door de sectorale decreten en uitvoeringsbepalingen. De procedure, de kwaliteitscontrole en de erkenningsvoorwaarden waaraan moet worden voldaan om te worden erkend en om erkend te blijven, zullen worden gecentraliseerd via het éénvormige en geïntegreerde decretale stelsel.

Het voorontwerp van decreet bepaalt deels hoe en door welke entiteit de erkenningen zullen worden verleend, volgens welke procedure dit dient te gebeuren en welke de mogelijkheden zijn van administratieve rechtsbescherming.

Het voorontwerp voorziet een hele reeks bestaande besluitvormingsprocedures inzake erkenningen te kunnen vervangen door twee besluitvormingsprocedures, nl. een procedure voor de erkenning van laboratoria en een procedure voor de erkenning van deskundigen.

De procedure voor erkenning van deskundigen wordt van toepassing voor erkenning van de milieuverificateur, de "*bevoegde deskundige*", de bodemsaneringsdeskundige, de MER-deskundige / -coördinator, de VR-deskundige, de milieudeskundige, de milieucoördinator en de kwalificatie bevoegde technici/firma.

De procedure voor laboratoria geldt voor erkenningen inzake analyse en/of monsterneming met betrekking tot water; grondwater; afvalstoffen; luchtverontreiniging; geluidshinder; het Mestdecreet (meststoffen, veevoeder, bodem) en (water)bodems.

Deze twee overgebleven besluitvormingsprocedures werden onderling zoveel als mogelijk geharmoniseerd. Beiden bieden ze meer zekerheid op het vlak van rechtsbescherming, beslissingstermijnen, enz. dan de bestaande regelgeving.

Verlaging van de toepassingslast

De meeste erkenningen worden verleend voor een periode van 5 jaar. In dit decreet wordt ervoor geopteerd om erkenningen te verlenen voor een periode van 7 jaar.

Wat de erkenning van laboratoria betreft wordt ernaar gestreefd om maximaal te kunnen voortbouwen op accreditaties die door laboratoria worden verkregen. Momenteel wordt gewerkt aan het wegwerken van alle overlappingsen tussen parameterpakketten waarvoor labo's kunnen worden erkend. Het resultaat van deze werkzaamheden moet tot uiting komen in het voorziene uitvoeringsbesluit op de titel Erkenningen.

Verhoging van de effectiviteit en de efficiëntie van het instrument erkenningen.

De huidige versnippering op het vlak van regelgeving en organisatie bemoeilijkt een doordacht gebruik van het instrument erkenningen (o.a. goede en duidelijke formulering van goed controleerbare erkenningsvoorwaarden) en bemoeilijkt tevens de organisatie van een kwaliteitsbewaking van de activiteiten die worden uitgevoerd door laboratoria (en in mindere mate van de activiteiten die worden uitgeoefend door deskundigen).

Een betere organisatie van de overheid.

Het voorontwerp spoort volledig samen met de hervorming van de leefmilieu-administratie zoals uitgewerkt in het kader van het proces "bestuurlijk beleid" en vastgelegd door het Vlaamse Parlement en de Vlaamse regering in een reeks decreten en regeringsbeslissingen.

Het proces beter bestuurlijk beleid voorziet in het departement van het beleidsdomein Leefmilieu en natuur een **entiteit vergunningen en erkenningen**. Deze entiteit speelt een substantiële rol bij de erkenning in eerste aanleg en bij heroverweging van laboratoria en bij de erkenning van deskundigen in beroep (als secretariaat van de erkenningscommissie). De entiteit is tevens belast met de behandeling van alle aanvragen voor erkenning als deskundige die meer generiek zijn van aard en daarom niet thuishoren in het takenpakket van de agentschappen van het beleidsdomein.

Taak van de entiteit is o.a. om op te treden als "*procesbewaker*" om ervoor te zorgen dat erkenningen van labo's tijdig worden verleend. De entiteit moet tevens het verbindingsstuk zijn tussen alle diensten die erkenningen verlenen en bijdragen tot de eenheid van visie op het instrument erkenningen.

Voor laboratoria is er geopteerd voor een systeem waarin het verlenen van de erkenningen in eerste aanleg en bij wijze van heroverweging en de kwaliteitsbewaking na verlening van de erkenning wordt toevertrouwd aan één en hetzelfde orgaan, nl. de op te richten **erkenningcommissie**. Deze erkenningcommissie zal ook uitspraak doen in beroep over de erkenning van deskundigen.

In de erkenningcommissie zullen vertegenwoordigers van de verschillende betrokken diensten en agentschappen zetelen. Zodoende worden zij rechtstreeks betrokken bij de geïntegreerde procesbewaking waardoor de bestaande deskundigheid, die aanwezig is binnen de Vlaamse milieuhet administratie, wordt opgenomen in de werking van de erkenningcommissie. Het referentielaboratorium zal ook vertegenwoordigd zijn in de erkenningcommissie. Dit is te verantwoorden door het feit dat het referentielaboratorium een belangrijke ondersteunende rol speelt bij de erkenning van de laboratoria, met zijn technische kennis en ervaring.

Omdat de erkenning van laboratoria voor diverse parameterpakketten telkens een zeer vergelijkbare activiteit is en er veel raakpunten kunnen zijn tussen de pakketten, werd ervoor geopteerd om de beslissingsbevoegdheid voor erkenning van laboratoria te centraliseren. De oprichting van een gespecialiseerde erkenningcommissie voor de erkenning van laboratoria zal niet alleen bijdragen tot een doorgedreven objectivering en gelijke behandeling van elk dossier, maar moet ook leiden tot een snellere en meer regelmatige afhandeling van erkenningaanvragen.

Door de centralisering van de procesbewaking van alle erkenningen van laboratoria bij de erkenningcommissie zal de erkenningcommissie eveneens de rol van centraal informatiepunt en aanspreekpunt kunnen vervullen.

De "*erkenningcommissie*" is belast met het verlenen van erkenningen aan laboratoria voor de analyse en/of monsterneming met betrekking tot:

- water;
- grondwater;
- afvalstoffen;
- luchtverontreiniging;
- geluidshinder;
- het Mestdecreet (meststoffen, veevoeder, bodem);
- (water)bodems.

De "**bevoegde administraties**" die zullen worden belast met de erkenning van de deskundigen zullen worden vastgesteld door de Vlaamse regering. Zoals gezegd zijn dit deels

de agentschappen van het beleidsdomein, en deels de entiteit vergunningen en erkenningen van het departement.

Hoewel dit voordelen zou hebben op het vlak van rechtsbescherming en recht zou doen aan het streven naar een "uniek lokket", werd in het kader van het proces "bestuurlijk beleid" om efficiëntieredenen beslist om de aanvraag tot erkenning van de deskundigen in eerste aanleg niet door de erkenningcommissie te laten behandelen, maar wel door de Vlaamse regering aan te wijzen *bevoegde administratie*. De deskundigheid die nodig is voor het verlenen van de diverse soorten erkenningen van deskundigen, is immers sterk verschillend. Met uitzonderings van de erkenning voor bodemsaneringsdeskundigen en voor MER-deskundige "bodem" is er weinig of geen overlapping tussen de diverse soorten activiteiten waarvoor deskundigen kunnen worden erkend. De administratieve vereenvoudiging en de verbetering van de kwaliteitsbewaking die zou worden gerealiseerd door het centraliseren van alle erkenningen van deskundigen bij de erkenningcommissie, weegt niet op tegen de nadelen van centralisatie (inzet van meer menskracht, zonder dat dit substantieel bijdraagt tot verhoging van de expertise die nodig is voor de verlening van de erkenning).

De volgende erkenningen zullen blijven worden verleend door de "*bevoegde administratie*":

- milieuverificateur;
- "*bevoegde deskundige*";
- bodemsaneringsdeskundige;
- MER-deskundige / -coördinator;
- VR-deskundige;
- milieudeskundige;
- milieucoördinator;
- kwalificatie bevoegde technici/firma

Een beter informatiebeheer

Bij het opstellen van het voorontwerp werden de technische mogelijkheden benut voor een beter informatiebeheer en -uitwisseling (al dan niet elektronisch). De informatie met betrekking tot de milieuerkenningen moet vlot kunnen worden ingepast in het management- en informatiesysteem (MMIS)⁵ dat momenteel binnen de Vlaamse administratie wordt uitgewerkt.

Onderhavig project "*erkenningen*" kan dan ook eenvoudig worden ingepast in deze toekomstige interactieve beleidsvoering van de Vlaamse (milieu)administratie. Een eenvoudige link van de "*frontoffice*" naar een website van de erkenningsverlener waarop alle nuttige informatie betreffende erkenningen, zowel deze van laboratoria als van deskundigen terug is te vinden, zal de toegankelijkheid en doorzichtigheid van de informatie vergroten.

---

⁵ MMIS werd opgericht in 1992 in de schoot van de Vlaamse milieu-administratie, met als doel de oprichting en organisatie van de milieudatabank, in uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1992.

II. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1.

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2.

Dit artikel voorziet de aanvulling van het artikel 1.1.2. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen milieubeleid (DABM) waarin de algemene definities -geldend voor het hele decreet- worden bepaald. Daar onderhavig voorontwerp van decreet als titel VII in het DABM zal worden ingepast, worden de definities van “*erkenning van een deskundige*”, “*erkend deskundige*”, “*erkenning van een laboratorium*”, “*erkend laboratorium*” en “*categorie*” en “*definitieve beslissing*” vooraan toegevoegd aan de inleidende bepalingen van het DABM. In deze definities wordt verwezen naar titel VII van het decreet betreffende erkenningen van deskundigen en laboratoria. Hierdoor is het mogelijk de terminologie te gebruiken in heel het decreet.

In de definities van erkend deskundige en erkend laboratorium is sprake van de term “*persoon*”. Deze terminologie dekt zowel de natuurlijke als de rechtspersoon. Met rechtspersoon wordt zowel de publiekrechtelijke als privaatrechtelijke rechtspersoon bedoeld.

In de definitie van het begrip “*erkenning van een deskundige*” wordt het begrip “*activiteiten*” gebruikt. Art. 1.1.2, § 1, 10° van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (ingevoegd door het decreet milieuvorwaarden) definieert het begrip activiteit als “werk of handeling, al dan niet uitgevoerd met behulp van een inrichting”. De taken die door erkende deskundigen worden uitgeoefend, kunnen hier tevens onder begrepen worden. Immers het begrip wordt opgevat als een feitelijk begrip, in tegenstelling tot het begrip “ingedeelde activiteit”, dat een specifieke betekenis krijgt in het kader van de reglementering inzake hinderlijke inrichtingen.

Artikelen 3, 4 en 5

Deze bepalingen passen de erkenningssystemen, die nu al voorkomen in andere titels van het DABM, aan aan de nieuw in te voeren titel erkenningen.

Artikel 6.

Dit artikel voegt een titel betreffende erkenningen van deskundigen en laboratoria toe aan het DABM. Titel VII bestaat uit volgende delen:

Hoofdstuk I.	Inleidende bepalingen
Hoofdstuk II.	De procedure voor de erkenning van deskundigen
Hoofdstuk III.	De procedure voor de erkenning van laboratoria
Hoofdstuk IV	Gemeenschappelijke aspecten van kwaliteitszorg
Hoofdstuk V	Samenstelling en werking van de erkenningcommissie
Hoofdstuk VI	Handhaving

Hierna volgt een bespreking van artikel 7.1.1 tot 7.6.14.

Hoofdstuk I : Inleidende bepalingen

Artikel 7.1.1

Naast de algemene definities worden in dit artikel de specifieke begrippen gedefinieerd die zullen worden gebruikt in de nieuwe Titel VII.

1° en 2°. De *erkenningcommissie* is de op te richten instantie die instaat voor de beslissingen in het kader van het nieuwe, ééngemaakte erkenningssysteem voor laboratoria. De commissie zal enerzijds een centrale rol spelen bij het verlenen van de verschillende erkenningen en de kwaliteitscontrole op deze erkenningen, en zal anderzijds instaan voor de coördinatie van de kwaliteitscontrole van en het toezicht op de verschillende erkenningen voor laboratoria. Voor deze laatste taken wordt voorzien in het decreet dat zij zich desgevallend kan laten bijgestaan door andere actoren binnen het milieuhandhavingrecht.

Voor wat betreft de erkenning van deskundigen, wordt de beslissingsbevoegdheid gegeven aan “*de bevoegde administratie*”, die zal worden aangewezen door de Vlaamse regering. Voor wat betreft de erkenningen van deskundigen is er dus geen “enige” bevoegde organisatie, maar zullen de verschillende entiteiten van het beleidsdomein bevoegd blijven.

3°. De *erkenningverlener* is ofwel de bevoegde administratie ofwel de erkenningcommissie.

4°. Er moet aan de *erkenningvoorwaarden* worden voldaan zowel op het moment dat de aanvrager de aanvraag indient, als gedurende de looptijd van de gehele erkenningperiode. Om in aanmerking te kunnen komen om de aanvraag tot erkenning als deskundige en/of laboratorium in te dienen bij de bevoegde administratie, respectievelijk de erkenningcommissie kan de Vlaamse regering voorafgaande vereisten opleggen waaraan de potentiële aanvrager dient te voldoen bij de aanvraag. Deze vereisten kunnen algemeen gelden voor alle erkenningen van deskundigen of laboratoria, waarbij men spreekt van “*algemene*” erkenningvoorwaarden. Als voorbeeld kan het bezit van de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Unie of het genot van zijn burgerlijke en politieke rechten worden aangehaald.

Gezien de technische verscheidenheid van de verschillende erkenningen is het eveneens nodig dat specifieke “*toegangsvereisten*” voor de verschillende erkenningen worden opgelegd. In dat geval spreekt men van “*categorale*” erkenningvoorwaarden. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan het bezitten van een bepaald diploma als bewijs van deskundigheid in de vereiste materies om in aanmerking te kunnen komen voor een bepaalde erkenning. De term categoriaal kan zowel duiden op een bepaalde erkenning als op een onderdeel van een bepaalde erkenning. In het laatste geval kan in het uitvoeringsbesluit desgewenst gebruik worden gemaakt van “*subcategorieën*”.

Bovenop de algemene en categorale erkenningsvoorwaarden, bepaald door de Vlaamse regering, is eveneens voorzien dat de erkenningsverlener -indien dit is voorzien in de bepalingen van het uitvoeringsbesluit en mits afdoende motivatie- *bijzondere* erkenningsvoorwaarden kan opleggen in bepaalde concrete gevallen. Hierdoor kan de erkenningsverlener -als procesbewaker- onmiddellijk inspelen op bepaalde situaties die zich voordoen naar aanleiding van een specifieke erkenningsaanvraag.

Deze gelijkenis met de soorten milieuvorwaarden die voorzien zijn in de titel milieuvorwaarden (algemene en sectorale milieuvorwaarden en voorwaarden bepaald in de vergunning) is geen toeval.

Erkende personen moeten aan de erkenningsvoorwaarden voldoen gedurende de hele periode waarvoor de erkenning is verleend om de taken van een erkende deskundige of een erkend

laboratorium te kunnen (blijven) uitoefenen. De Vlaamse regering zal, bij uitvoeringsbesluit, deze erkenningsvoorwaarden bepalen.

5°. Vooral bij de erkenning van de laboratoria is de rol van het *referentielaboratorium* van cruciaal belang, inzonderheid in het kader van de derdelijnscontrole. Momenteel worden deze taken waargenomen door de Vlaamse Instelling voor Technisch Onderzoek (VITO). De Vlaamse regering kan ook andere organisaties dan VITO aanduiden als referentielaboratorium.

Daarom werd, in tegenstelling tot de meeste wetgevende teksten, gekozen voor een taakomschrijvende definitie van het referentielaboratorium.

De VITO vervult momenteel, als referentielaboratorium van de Vlaamse overheid, ook taken die geen betrekking hebben op de erkenningen. Hiermee wordt rekening gehouden in de definiëring van het referentielaboratorium. Naast de algemene formulering van de ondersteunende functies van beleidsontwikkeling en beleidsuitvoering, wordt voorzien dat de Vlaamse regering bij uitvoeringsbesluit andere taken van technische of wetenschappelijke aard kan toewijzen aan het referentielaboratorium.

6° en 7°. Belangrijke definities zijn deze van “*ringtest*” en “*audit*”. Het zijn belangrijke instrumenten voor de bewaking van de door laboratoria geleverde kwaliteit.

De audit van laboratoria steunt op de internationale kwaliteitsnorm ISO/IEC 17025.

Artikel 7.1.2.

Zoals reeds eerder aangehaald, gebruikt de overheid in de wetgevingspraktijk verschillende machtigingsstelsels. Het instrument ‘erkenningen’ is één van de vijf machtigingsstelsels die vandaag worden gehanteerd, en het biedt hulp aan de overheid bij de uitvoering van haar milieubeleid. Het is dan ook logisch dat deze overheid wil waken over de wijze waarop de erkenning in de praktijk wordt uitgeoefend. De hoofdbekommernis is de noodzaak tot het waarborgen van de nodige kwaliteit bij het uitoefenen van de erkenningplichtige activiteit. Een hoogstaande kwaliteit leidt tot een vorm van kwaliteitsgarantie, wat zowel aan de aanvrager als aan degene die een beroep wenst te doen op een erkende persoon (overheid of privépersoon), een meerwaarde biedt. Dit artikel benadrukt het belang dat wordt gehecht aan het waarborgen van de nodige kwaliteit. Het helpt bovendien om allerlei bepalingen te interpreteren.

Artikel 7.1.3

§ 1. Deze bepaling bakent het toepassingsgebied af van het decreet. Hiervoor verwijzen we naar deel I van deze memorie van toelichting waarin ondermeer het onderscheid tussen twee types erkenningen wordt gemaakt.

De titel erkenningen is van toepassing op de erkenningen voorzien in het DABM. De titel is bovendien van toepassing op erkenningen voorzien in andere wetgeving, voor zover die wetgeving uitdrukkelijk verwijst naar deze titel. Daartoe bevat dit voorontwerp een reeks opheffings- en wijzigingsbepalingen met betrekking tot andere decreten. Niet alles kon meteen worden geregeld. Zo zullen de ongeveer 8000 erkende brander- en stookolietechnici (voorlopig) niet onder de nieuwe erkenningsregeling vallen, ondanks het feit dat zij onder de Type 1-erkenning worden gecatalogeerd.

§ 2. Deze paragraaf machtigt de Vlaamse regering om bijkomende erkenningplichten onder toepassing van Titel VII te laten vallen. Dit geeft de Vlaamse regering de mogelijkheid om vlot te verhelpen aan een nieuwe nood aan bijkomende erkenningen binnen haar milieubeleid.

Door het louter verwijzen naar de Titel VII van het DABM in andere wetgeving stelt zij nieuwe erkenningen onder de toepassing van het systeem.

Afdeling II. Erkenningplicht en erkenningvoorwaarden

Art. 7.1.4

§ 1. Machtigingsstelsels steunen steeds op een algemeen verbod, waarvan kan worden afgeweken in individuele gevallen mits toelating van de overheid. Een voorafgaandelijke erkenning is vereist voor elke persoon die een erkenningsplichtige activiteit wenst uit te oefenen.

De verplichting om gedurende de erkenningsperiode blijvend te voldoen aan de gestelde erkenningsvoorwaarden en de controle hierop door de erkenningsverlener zullen vermijden dat hierdoor situaties zouden ontstaan die de kwaliteit van de erkenning in het gedrang zouden kunnen brengen.

§ 2. De erkenning wordt verleend aan een natuurlijke- of een rechtspersoon en is in principe niet overdraagbaar. De eigenschappen die maken dat een persoon erkenningsplichtige activiteiten op een kwaliteitsvolle manier kan uitoefenen, zijn immers persoonsgebonden.

Het lijkt evenwel wenselijk dat, naar aanleiding van fusies van vennootschappen of bij de overdracht van een bedrijfstak, de Vlaamse regering wordt gemachtigd om van dit principe te kunnen afwijken, onder de voorwaarden die ze bepaalt. In dit geval zijn er immers redenen om aan te nemen dat ook de nieuwe rechtspersoon de activiteiten op kwaliteitsvolle wijze kan uitoefenen.

Als voorbeeld kan een bedrijf worden aangehaald dat erkend is als bodemsaneringsdeskundige en dat met een ander als bodemsaneringsdeskundige erkend bedrijf fusioneert. Het lijkt evident dat de bestaande erkenningen worden overgenomen/waargenomen door het gefuseerde geheel. In wezen wijzigt er *quasi* niets aan de concrete situatie van het bedrijf buiten een eventuele naamswijziging. In uitvoeringsbesluit dient verder te worden bepaald op welke wijze en onder welke voorwaarden een fusie of overdracht moet worden gemeld, rekening houdend met de algemene doelstelling van kwaliteitsborging.

Mocht er echter een situatie ontstaan naar aanleiding van de fusie of de overdracht van een bedrijfstak die problemen stelt aangaande de kwaliteit, dan kan de Vlaamse regering bepalen op welke manier ze hiertegen kan optreden. Bovendien dient blijvend aan de erkenningsvoorwaarden te worden voldaan (cfr. *supra*).

Art. 7.1.5

Dit artikel vestigt de aandacht op mogelijke "rechter en partij"-situaties. Wanneer overheden die betrokken zijn bij de erkenningverlening of hun ambtenaren zelf erkend kunnen worden voor de uitoefening van bepaalde activiteiten, kan dit problematisch zijn.

Anderzijds is gebleken dat een systeem van absolute onverenigbaarheid in de praktijk onwerkbaar en onrealistisch zou zijn. Zo moeten ambtenaren kunnen worden erkend als plan-MER-deskundige (zie de memorie van toelichting bij de Titel MER VR).

Vandaar dat er voor een tussenoplossing werd gekozen en wordt voorzien dat de Vlaamse regering bepaalt in welke gevallen en onder welke voorwaarden zij meent dat ambtenaren en contractueel overheidspersoneel enerzijds en diensten of agentschappen van de overheid anderzijds, een erkenning als deskundige en/of laboratorium kunnen aanvragen en uitoefenen.

Art. 7.1.6

Dit artikel machtigt de Vlaamse regering om bij uitvoeringsbesluit zowel de algemene als de categorale erkenningvoorwaarden te bepalen.

Het is de Vlaamse regering die bepaalt welke de vereisten zijn waaraan alle erkenningen, al dan niet voorafgaandelijk, dienen te voldoen en welke specifieke (lees: categorale) vereisten aan de respectieve categorieën van erkenningen worden gesteld.

Dit geeft de Vlaamse regering de mogelijkheid om via de wijzigingen aan het uitvoeringsbesluit te voorzien in een vlotte aanpassing van erkenningvoorwaarden, zonder dat hiervoor dient gesleuteld te worden aan het decreet. Zodoende kan op eenvoudige wijze snel worden ingespeeld op de technische en wetenschappelijke evoluties terzake.

Tevens wordt voorzien in een zekere hiërarchie tussen algemene en categorale erkenningsvoorwaarden.

Omdat het moeilijk kan zijn om uit te maken of een bepaalde categorale erkenningsvoorwaarde nu strenger of juist minder streng is dan een algemene erkenningsvoorwaarde, wordt de hiërarchische relatie tussen beide niet uitgedrukt in die termen maar wordt gewoon voorzien in de mogelijkheid om bij wijze van categorale voorwaarde "af te wijken" wanneer de algemene voorwaarden dit toestaan. Aanvulling kan steeds.

Art. 7.1.7

De erkenningverlener krijgt verder de mogelijkheid om bij het verlenen van een bepaalde erkenning bijzondere erkenningvoorwaarden op te leggen.

Deze bijzondere erkenningvoorwaarden vormen een aanvulling op de algemene en categorale erkenningvoorwaarden.

De erkenningverlener kan, voorzover dit uitdrukkelijk is bepaald, bijzondere voorwaarden opleggen die "afwijken" van de algemene en categorale erkenningvoorwaarden (voor de keuze van het begrip "afwijken", zie de bespreking van artikel 7.1.6). In bepaalde gevallen kan er een reden zijn om afwijkingen toe te staan op de erkenningsvereisten, bijvoorbeeld het toekennen van een bepaalde overgangstermijn om zich in regel te stellen. Deze bepaling voorziet hiertoe de mogelijkheid.

Deze bepaling geeft aan de erkenningsverlener de mogelijkheid om in te spelen op de concrete situaties te velde. Het is immers de erkenningsverlener die omwille van zijn deskundigheid, het best geplaatst zal zijn om deze situaties in te schatten. In eerste instantie dient hij in staat te worden gesteld om met een zekere vrijheid, in concrete situaties af te wijken van de erkenningsvoorwaarden indien dit in de bepalingen van het uitvoeringsbesluit uitdrukkelijk is voorzien. Daartoe wordt aan de erkenningverlener in bepaalde concrete gevallen en mits duidelijke motivatie, de mogelijkheid geboden, naar aanleiding van het verlenen van een erkenning, bijzondere erkenningsvoorwaarden op te leggen.

Het initiatief tot het wijzigen of aanvullen van de bijzondere erkenningvoorwaarden wordt eveneens voorzien voor de houder van de erkenning alsook voor de toezichthouder (§ 3). Dit biedt de nodige ruimte om waar nodig in te spelen op concrete situaties.

De procedure die terzake moet worden gevolgd is identiek aan de procedure voor aanvraag tot erkenning van deskundige, resp. heroverweging van een erkenning als laboratorium. Gelet op het feit dat de procedure in eerste aanleg voor de erkenning van laboratoria een

administratieve en technische beoordeling omvat, is het niet mogelijk deze procedure in eerste aanleg te hanteren voor evaluatie en beoordeling van bijzondere erkenningvoorwaarden voor laboratoria. Daarom is gekozen voor de procedure inzake aanvraag tot heroverweging van een erkenning als laboratorium (§ 4).

Art. 7.1.8

Dit artikel geeft in algemene termen inhoudt aan de erkenningvoorwaarden waaraan moet worden voldaan. De concrete invulling zal verder gebeuren via uitvoeringsbesluit.

‘Kunnen’ is hier bedoeld als een opsomming van aandachtspunten die mogen worden bekeken.

De vermelde voorwaarden moeten ruim worden opgevat. Het is een algemeen artikel dat de mogelijkheid biedt om allerlei aspecten te regelen in het kader van erkenningen.

5° Het is in het Vlaamse milieuhygiënerecht, in het bijzonder onder deskundigen en laboratoria, een courante praktijk te werken met zogenaamde richtlijnenboeken (ook wel “*Codes van goede praktijk*”, “*Compendia*”, etc. genoemd), die gelden als referentiewerk voor de uitvoering en de methodiek van bepaalde handelingen. Deze richtlijnenhandboeken vormen dan ook een goede referentie in het kader van de kwaliteitsgarantie die de overheid nastreeft met dit decreet. Deze bepaling biedt verder de nodige soepelheid: men hoeft er niet noodzakelijk gebruik van te maken. (zie supra).

Verder is er reeds herhaaldelijk op gewezen dat de erkenningverlener binnen het nieuwe erkenningsstelsel een centrale rol heeft toegewezen gekregen omwille van de deskundigheid van haar zetelende leden.

Het is dan ook niet meer dan logisch dat de erkenningverlener instaat voor de coördinatie bij het opstellen van deze richtlijnenboeken en bij continue actualisering van deze referentiewerken. Dit betekent niet dat dit werk geheel door de erkenningverlener dient te worden gedaan. De richtlijnenboeken (belangrijk voor bepaalde erkenningen) kunnen worden samengesteld binnen de verschillende diensten van de administratie maar vervolgens centraal door de erkenningverlener worden goedgekeurd en bekendgemaakt. Ook hier kan de mogelijkheid van publicatie via de website van de erkenningsverlener worden overwogen. Deze werkwijze heeft als bijkomend voordeel dat dubbel werk en overlapping kan worden vermeden.

Dit artikel geeft een decretale basis aan het werken met richtlijnenboeken. Deze bepaling biedt de mogelijkheid om meer duidelijkheid te scheppen over de mate waarin de inhoudt van richtlijnenboeken al dan niet strikt in acht moet worden genomen. Dit zou immers verschillend kunnen zijn van erkenning tot erkenning.

6°. Hierbij wordt onder meer gedacht aan de norm ISO/IEC 17025.

7°. In de loop van de uitwerking van dit decreet is meermaals gewezen op de noodzaak tot verbetering van de monsterneming. Deze bepaling biedt op algemene wijze de mogelijkheid via de erkenningvoorwaarden nadere vereisten op te leggen over de wijze waarop een kwalitatieve monsterneming dient te gebeuren. Deze bepaling biedt hiervoor de nodige juridische grondslag.

Afdeling III. Algemene procedurale bepalingen

Art. 7.1.9 en 7.1.10

Bij een procedure, doorspekt met dwingende termijnen, is het van wezenlijk belang te weten welke de startdatum van deze procedure zal zijn waarop de daarop volgende termijnen zullen worden berekend. Teneinde het belang van deze datum extra te onderlijnen wordt de formaliteit van het bij aangetekend schrijven tegen bericht van ontvangst afgeven van de aanvraag als een ontvankelijkheidsvoorwaarde opgelegd.

Om discussies over deze termijnen naar aanleiding van concrete erkenningsaanvragen zoveel als mogelijk te vermijden, is het belangrijk dat de betrokken partijen een bewijs van ontvangst bekomen. Vandaar wordt voorzien dat elke verzending bij ter post aangetekend schrijven met bericht van ontvangst dient te gebeuren. Omwille van het grote belang hiervan wordt deze formaliteit ook telkens expliciet vermeldt in verschillende artikels van dit decreet.

In bepaalde gevallen kunnen ook stukken of documenten rechtstreeks worden afgegeven maar dient dit -om dezelfde redenen van bewijs-, "*tegen ontvangstbewijs*" te gebeuren.

In het kader van de hervormingen met betrekking tot het "*uniek loket*" (*cf. supra*) en de daarmee gelieerde elektronische afgifte, kan het in de toekomst mogelijk worden de aanvragen en verzoeken (al dan niet gedeeltelijk) elektronisch in te dienen. Dit voorontwerp van decreet houdt met deze mogelijkheid reeds rekening. Het artikel is zo opgevat dat elektronische kennisgevingen gradueel kunnen worden uitgebouwd: zij zijn mogelijk « voor zover de Vlaamse regering dit bepaalt en in de vorm en onder de voorwaarden die zij oplegt ». Deze bepaling staat b.v. ook een gecombineerde aanpak toe, met gedeeltelijke verzending per gewone post van b.v. kopie van het diploma.

Art. 7.1.11

Een keuze van woonst is efficiënt op praktisch vlak. De betekeningen en mededelingen die in de loop van de procedure moeten gebeuren, geschieden aan de gekozen woonplaats. Aanvrager en de erkenningverlener hebben aldus de waarborg van een doeltreffende gegevensuitwisseling.

Het betreft "alle" overmakingen: dus ook die in beroep en bij heroverweging. Overmaken is een ruime term. Hij omvat o.a. betekening en afgifte.

Art. 7.1.12

Deze bepaling legt een beperking op inzake de looptijd van een afgeleverde erkenning. Vermits onderhavig systeem de bedoeling heeft om de erkenningprocedure te uniformiseren en te vereenvoudigen, en hierdoor te optimaliseren, leek het logisch dat de nieuwe erkenningen ook voor een langere periode zouden gelden. Bovenop de voordelen van een uniform systeem zal dit enerzijds de werkdruk van ambtenaren verlagen en anderzijds meer rechtszekerheid bieden aan de betrokken erkende deskundigen en laboratoria. De erkenningen die vandaag worden gegeven hebben meestal een geldigheidsduur van maximaal 5 jaar, wat een grote toepassingslast betekent zowel voor de erkenningverlener als voor de erkenningaanvrager. Men zou er kunnen aan denken deze maximale looptijd af te schaffen en een erkenning voor onbepaalde duur toe te kennen. Dit kan slechts doorgevoerd worden op voorwaarde dat reeds de nodige kwaliteitsopvolging kan worden gerealiseerd gedurende de looptijd van de erkenning, en niet enkel bij het aanvragen of hernieuwen van een erkenning. Dit vergt echter belangrijke investeringen van mensen en middelen vanwege de overheid die vandaag niet beschikbaar zijn. Tot zolang blijft het noodzakelijk naar aanleiding van een

(hernieuwing tot) aanvraag een grondige kwaliteitsbeoordeling uit te voeren. Vanuit deze realiteit enerzijds, en rekening houdend met de vraag naar verlaging van de toepassingslast voor zowel de aanvrager als de overheid anderzijds wordt de erkenningperiode verlengd van de gangbare vijf naar zeven jaar. Enkel voor de erkenning van de milieucoördinator wordt nu een beperking in de looptijd voorzien tot zeven jaar, terwijl die vandaag niet bestaat.

Mochten zich gedurende de looptijd van de erkenning ernstige problemen stellen, dan kan de erkenningverlener, binnen de toegekende bevoegdheden, in het bijzonder zijn controle- en handhavingstaken, hierop adequaat reageren. Deze bepaling biedt hiervoor de mogelijkheid.

Indien het in bepaalde concrete situaties nodig mocht zijn, wordt aan de erkenningverlener de mogelijkheid geboden om van deze algemene termijn van zeven jaar gemotiveerd af te wijken en een erkenning te verlenen met een kortere duur.

Art. 7.1.13

In het decreet wordt een uiterlijke datum voor de aanvraag tot hernieuwing van de erkenning opgenomen, dit om reden van rechtszekerheid voor de aanvrager van de erkenning. Indien de aanvraag tot hernieuwing tijdig is gebeurd, blijft de lopende erkenning van kracht tot er een definitieve beslissing is genomen. Voor de aanvraag tot hernieuwing van de erkenning als deskundige volstaat een termijn van negen maand. De invoeging van een duidelijke termijn biedt de aanvrager de nodige rechtszekerheid dat de hernieuwing binnen een redelijke termijn wordt afgewerkt. Hierdoor wordt ook de huidige praktijk ondervangen waarbij de aanvrager lang voor de lopende erkenning vervalt, reeds een aanvraag tot hernieuwing indient. Anderzijds moet de bevoegde administratie voldoende tijd krijgen om aan andere administratie bijkomend advies in te winnen. Een te krappe periode biedt dan weer onvoldoende garantie dat de beoordeling op een gefundeerde manier kan verlopen. Binnen deze periode is de overheid in staat de aanvraag in eerste aanleg inclusief de mogelijke beroepsprocedure af te handelen (zie *infra*). Ook een eventuele beroepsprocedure zal binnen de periode van negen maanden ongeveer afgerond zijn. Dit is een verbetering t.o.v. de huidige praktijk waarbij een hernieuwing soms meer dan een jaar kan aanslepen en waarin veel minder rechtsbescherming wordt geboden.

De aanvraag tot hernieuwing van de erkenning als laboratorium dient te gebeuren uiterlijk twee jaar voor het verstrijken van de einddatum van de lopende erkenning. Deze termijn is een maximumtermijn, en de overheid kan de aanvraag tot hernieuwing uiteraard sneller afwerken waar dit mogelijk is. Gelet echter op het feit dat een belangrijk onderdeel van de beoordeling van de erkenningsaanvraag een technisch luik omvat, met o.m. het verplicht uitvoeren van ringtesten en een audit, maakt dat hier een langere maximumtermijn moet worden voorzien dan voor de deskundigen. Zo heeft de aanvrager steeds het recht op herkansing indien men niet geslaagd is in de eerste ringtest of in de audit van het kwaliteitssysteem. Reden hiervoor is het feit dat de voorbereiding van deze ringtest belangrijke inspanningen vergt van het laboratorium. Algemeen gesteld vergt het opstellen van een kwaliteitssysteem ca. 1 manjaar. Daarbij moet de tijd worden gerekend voor het uitvoeren van de analyses. Bijgevolg zou het niet redelijk zijn de herkansing af te schaffen. Verder moet rekening worden gehouden met de huidige situatie. Gemiddeld worden voor bepaalde parameters slechts 2 ringtesten per jaar georganiseerd. De reden hiervoor is dubbel: (1) de frequentie van de ringtesten verhogen leidt tot een onvoldoende statistische onderbouwing; (2) het organiseren van meer dan 2 ringtesten per jaar vergt bijkomende financiële inspanningen van de overheid.

Het artikel regelt ook de erkenningstatus voor het geval waar de erkenning ten einde loopt en een hernieuwing van de erkenning wordt aangevraagd met het oog op de verdere uitoefening van erkenningsplichtige activiteiten. Indien de aanvraag tot hernieuwing tijdig is ingediend, dan blijft de lopende erkenning gelden tot over de aanvraag definitief uitspraak is gedaan.

Hierdoor wordt vermeden dat er een vacuüm zou ontstaan, waarbinnen de betrokkene tijdelijk zonder erkenning zou vallen. Er wordt niet verwacht dat hier misbruik van wordt gemaakt; de erkenningverlener beslist over erkenning en erkenningvoorwaarden; de exploitant loopt steeds de kans om geconfronteerd te worden met een weigering of meer stringente erkenningvoorwaarden.

Een aanvraagdossier blijft ontvankelijk, ook al zou het worden ingediend op een later tijdstip dan de voorziene 9 maanden of 2 jaar voor het verstrijken van de lopende erkenning. De lopende vergunning verliest dan evenwel zijn geldigheid bij het verstrijken van de geldigheidsduur.

Art. 7.1.14

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om ook na de formele controle die gebeurt bij het onderzoek van de aanvraag, gegevens of documenten op te vragen die ontbreken om een goede beoordeling van het dossier mogelijk te maken. Het verzoek tot overmaken bepaalt welke gegevens of documenten ontbreken alsook de termijn waarbinnen de gegevens of documenten moeten worden overgemaakt. Deze termijn moet redelijk zijn en is afhankelijk van de aard van de gegevens of documenten die moeten worden overgemaakt. Sommige stukken kunnen relatief snel worden ingezameld en overgemaakt, voor andere stukken kan dit meer tijd vergen. Voorbeeld : er is een nota toegevoegd die de vereiste deskundigheid in een bepaalde MER-discipline toelicht, maar deze informatie blijkt niet de juiste kwaliteit te bieden. Dit artikel maakt het in dergelijke gevallen mogelijk aanvullende gegevens, die nodig zijn voor een goede beoordeling van de aanvraag, op te vragen. Wanneer de ontbrekende gegevens essentieel zijn, beëindigt de bevoegde administratie de procedure. Een dergelijke beslissing, een beslissing genomen met gebonden bevoegdheid maar met een appreciatiemarge voor wat betreft de bevoegdheidsvoorwaarde, is een beslissing die vatbaar is voor beroep bij de Raad van State. Het is, praktisch gezien, echter wellicht meer aangewezen een behoorlijk gestoffeerde tweede aanvraag in te dienen.

De termijn die is bepaald in het verzoek tot overmaken van bijkomende gegevens of documenten schort de verdere procedure op.

Deze mogelijkheid is voorzien tijdens de verschillende beoordelingsmomenten in de erkenningprocedure.

Art. 7.1.15

Uit de praktijk is gebleken dat de publicatie van de erkenningen in het Belgische Staatsblad niet noodzakelijk is, vermits het hier een administratieve beslissing betreft. In tegenstelling tot de (milieu-)vergunningen, is het voor erkenningen echter wel van belang dat er algemene bekendheid wordt gegeven aan de besluiten van de erkenningverlener. Bij *uittreksel* volstaat. Het lijkt niet nodig om de gehele beslissing met inbegrip van de motivering te publiceren.

In de geest van de informatisering van de Vlaamse overheid, in het bijzonder de in deel I aangehaalde project van het “*uniek loket*” van de Vlaamse overheid bepaalt onderhavig artikel dat elk besluit van de erkenningverlener bij uittreksel wordt gepubliceerd op een website waaraan ruime bekendheid moet worden gegeven.

Er werd reeds in deel I op gewezen dat, teneinde alle betrokkenen in staat te stellen om kennis nemen van deze vitale informatie, een eenvoudige link van de “*frontoffice*” naar deze website de informatie nog toegankelijker zou maken.

Art. 7.1.16

De oorspronkelijke idee om te werken met stilzwijgende erkenning/ weigering houdt niet langer stand, gelet op het arrest van 14 juni 2001 van het Hof van Justitie waarin ze oordeelt dat de stilzwijgende vergunning bepaald in het Milieuvergunningsdecreet onverenigbaar is met de vergunningsvereisten. De feitelijke situatie m.b.t. de naleving en afdwingbaarheid van vastgestelde termijnen wordt vandaag als een knelpunt ervaren. Net zoals voor vergunningen is ook voor erkenningen vastheid van beslissingstermijnen noodzakelijk in het teken van behoorlijk bestuur. Het opleggen van een dwangsom bij niet naleving van de termijnen werd door de Vlaamse regering afgewezen. Bijgevolg dient er een alternatief te komen. Daarom is bepaald dat de erkenningverlener jaarlijks een verslag uitbrengt houdende een overzicht van termijnoverschrijdingen.

Hoofdstuk II De procedure voor erkenning van deskundigen

De procedure tot de aanvraag van de erkenning in eerste aanleg wordt uiteengezet, en vervolgens de beroepsprocedure.

Afdeling I Eerste aanleg

Art. 7.2.1, art. 7.2.2 en art. 7.2.3

De Vlaamse regering zal in haar uitvoeringsbesluit(en) bepalen onder welke modaliteiten, de aanvraag *in concreto* dient te gebeuren. Het uitvoeringsbesluit kan een model van aanvraagformulier bevatten dat zal gebruikt worden voor de erkenningaanvragen. Dit model kan worden vastgesteld globaal of per categorie van erkenning.

Dit formulier zal een eerste gedeelte bevatten waarin de algemene gegevens van de aanvrager worden ingevuld, gevolgd door een aantal specifieke onderdelen afhankelijk van de categorie(n) waarvoor erkenning wordt aangevraagd.

De invoering van een modelformulier voor het aanvragen van de erkenning heeft naast de overzichtelijkheid van één enkel formulier voor alle erkenningen het bijkomende voordeel dat de erin vervatte informatie ook op een eenvoudige manier door de administratie kan worden verwerkt en op die manier de toepassingslast verlaagt.

Art. 7.2.4

Naar analogie van het ontwerp “*bronnenbeheersing*” bepaalt dit artikel op algemene wijze wanneer een aanvraag onontvankelijk is en wanneer zij onvolledig is. Het belang hiervan spreekt voor zich. Indien de overheid tot een degelijke besluitvorming wenst te komen is de volledigheid en de ontvankelijkheid van het dossier van primordiaal belang, mede gelet op de zeer technische aard van de dossiers.

Art. 7.2.5

Dit artikel bepaalt de termijn waarin het onderzoek van volledigheid en ontvankelijkheid moet zijn gebeurd. Deze termijn omvat twintig dagen. Het is een betekeningstermijn. Dit betekent dat de beslissing inzake de volledigheid en ontvankelijkheid moet zijn genomen én betekend.

Art. 7.2.6

De bevoegde administratie voert de controle van volledigheid en ontvankelijkheid van het dossier uit binnen een dwingende termijn van twintig dagen na de datum, zoals vermeld op het bericht van ontvangst van de aanvraag. Haar kennisgeving naar de aanvrager toe dient eveneens per aangetekend schrijven tegen bericht van ontvangst te gebeuren.

In geval van onvolledigheid dient eveneens een strikte procedure te worden gevolgd door beide partijen. Met name zal het verzoek tot vervollediging uitdrukkelijk melding maken van de uiterste datum van vervollediging alsook de sanctie van onontvankelijkheid. In dat geval wordt de termijn van 20 dagen opgeschort.

Art. 7.2.7

Indien de bevoegde administratie de volledigheid en ontvankelijkheid van het aanvraagdossier vaststelt, neemt ze de aanvraag automatisch in behandeling. Door de strakke termijnen valt de procedure niet stil indien de bevoegde administratie niet (tijdig) zou reageren. De volledigheid en ontvankelijkheid van de aanvraag kan in deze fase van de procedure dus ook stilzwijgend worden aangenomen.

Dit artikel bepaalt de sanctie op het overschrijden van de betekeningstermijn van twintig dagen. De sanctie speelt in het voordeel van de aanvrager en penaliseert het onvoldoende snelle bestuur: de aanvraag wordt in behandeling genomen.

Art. 7.2.8

Dit artikel bepaalt dat de bevoegde administratie beslist en zijn beslissing betekent aan de aanvrager binnen de negentig dagen te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn voor de beslissing over de ontvankelijkheid en volledigheid. De termijn is een betekeningstermijn en is niet verlengbaar.

Indien de betekenis aan de aanvrager niet tijdig is gebeurd, leidt dit automatisch tot een weigering van de aanvraag. Van rechtswege komt er een zogenaamde stilzwijgende weigering tussen: de bevoegde administratie wordt geacht de erkenning te hebben geweigerd op de dag na het verstrijken van de betekeningstermijn. De stilzwijgende weigering is overgenomen uit het Milieuvergunningsdecreet 1985 en Vlarem 1. Ook hier wordt in eerste aanleg het overschrijden van de termijn, weliswaar een beslissingstermijn, gesanctioneerd door een stilzwijgende weigering. Deze sanctie is in het voordeel van het bestuur en in het nadeel van de aanvrager.

Art. 7.2.9

Dit artikel biedt de mogelijkheid aan de Vlaamse regering om voor bepaalde categorieën erkenningen het advies te vragen van bepaalde andere administraties, dit omwille van de veronderstelde materiedeskundigheid die een kwalitatieve bijdrage kan leveren bij de besluitvorming door de bevoegde administratie.

Het is dan ook logisch dat, in voorkomend geval, het besluit wordt betekend aan de adviserende administratie op hetzelfde moment (zie artikel 7.1.10, § 2) dat de betekening gebeurt aan de aanvrager. De voorwaarde is wel dat deze adviserende instantie van het adviesrecht heeft gebruik gemaakt.

Afdeling II Beroep

Art. 7.2.10

De beroepsmogelijkheid betreft de in eerste aanleg genomen beslissing tot toekenning of weigering van een erkenning, tot toekenning of weigering van een erkenning onder bijzondere voorwaarden. De bevoegde instantie voor de behandeling van het beroep, is de erkenningscommissie.

Dit artikel bepaalt verder wie in beroep kan gaan: de aanvrager (1°) en elke administratie die op vraag van de bevoegde administratie een advies heeft uitgebracht (2°).

Art. 7.2.11

Dit artikel bepaalt dat een beroep wordt ingesteld bij de erkenningscommissie, die in dat geval fungeert als beroepscommissie. De reden om de erkenningscommissie tevens als beroepscommissie te laten fungeren ligt in het feit dat er momenteel binnen de administratie slechts een beperkt aantal mensen voldoende materiedeskundigheid bezitten om een erkenningsaanvraag resp. beroep inhoudelijk te evalueren. Deze feitelijke situatie noopt tot deze werkwijze.

Art. 7.2.12

De Vlaamse regering bepaalt verder welke gegevens en documenten het beroepsschrift moet bevatten, en het aantal exemplaren dat moet worden ingediend. Indien de indiener van het beroep wenst gehoord te worden, dan vermeldt hij dat expliciet in het beroepsschrift.

Art. 7.2.13

Het beroep wordt aan de erkenningscommissie betekend of afgegeven tegen ontvangstbewijs. De termijn om beroep in te stellen bedraagt vijfenveertig dagen.

Indien er geen stilzwijgende weigering is tussengekomen, neemt deze termijn een aanvang bij de betekening van de beslissing in eerste aanleg aan de aanvrager.

Indien er wel een stilzwijgende weigering is tussengekomen, gaat de termijn in op de dag waarop de bevoegde administratie bevoegd in eerste aanleg is geacht de erkenning te weigeren.

De secretaris zendt zo snel mogelijk, en uiterlijk binnen de vijf dagen, een kopie van het ontvangen beroepsschrift aan de administratie die advies heeft uitgebracht. Indien het beroep wordt ingesteld door één van deze administraties, dan zendt de secretaris zo snel mogelijk een kopie van het ontvangen beroepsschrift aan de aanvrager.

Art. 7.2.14

Dit artikel bepaalt wanneer een beroep onvolledig is en wanneer het onontvankelijk is.

De volledigheid is, zoals in eerste aanleg, in essentie een formele volledigheid.

Een beroep is onontvankelijk in vier gevallen:

- het is ingediend door een persoon die niet gerechtigd is om beroep in te dienen (artikel 7.2.10);
- het is ingediend bij een bestuur dat niet bevoegd is (artikel 7.2.11);

- het is ingediend met miskennen van de termijn van vijfenveertig dagen (artikel 7.2.13);
- wegens herhaalde onvolledigheid (art. 7.2.16).

Art. 7.2.15

De termijn voor het onderzoek van de volledigheid en de ontvankelijkheid van het beroep bedraagt twintig dagen. Deze termijn neemt een aanvang de dag vanaf de betekening of de afgifte van het beroepsschrift. De termijn is een betekeningstermijn: de beslissing moet niet alleen genomen zijn, zij moet ook aan de aanvrager betekend zijn. De termijn is een gesanctioneerde termijn. Een te trage behandeling wordt gesanctioneerd in het nadeel van het bestuur.

De beslissing wordt enkel aan de indiener betekend.

Art. 7.2.16

Binnen de bepaalde termijn van twintig dagen, krijgt de secretaris van de erkenningscommissie de mogelijkheid om het beroep, zo nodig, te doen vervolledigen. De secretaris krijgt hierbij de mogelijkheid om een eventueel verzoek tot vervollediging te timen naar eigen inzichten over de tijd die de vervollediging behoeft (sommige stukken vragen wat tijd, andere kunnen ongeveer ogenblikkelijk worden toegevoegd).

Indien de secretaris vaststelt dat het beroepsschrift niet tijdig werd vervolledigd, dan wordt het beroep om die reden onvolledig verklaard. De beslissing hierover geeft duidelijk melding van de gegevens of documenten die ontbreken om het beroepsschrift volledig te kunnen verklaren.

Art. 7.2.17

Artikel 7.2.17 bepaalt dat bij termijnoverschrijding het beroep in ieder geval in behandeling wordt genomen.

Het is de taak van de secretaris om elk lid van de erkenningscommissie schriftelijk in kennis te stellen van het feit dat de aanvraag in behandeling is, en tegelijk een exemplaar van het aanvraagdossier te bezorgen.

Art. 7.2.18

Het beroep is schorsend indien het is ingesteld door een administratie die tijdens de procedure in eerste aanleg advies heeft uitgebracht. Het beroep werkt schorsend ten aanzien van een eventuele beslissing van onontvankelijkheid van het beroep en ten aanzien van de beslissing in beroep.

De keuze om het beroep schorsend te maken reeds vooraleer het volledig en ontvankelijk is bevonden, is noodzakelijk om de keuze van het schorsende beroep doeltreffend te maken. De idee is te vermijden dat er feitelijke toestanden tot stand komen die naderhand, met schade en lasten voor zowel de aanvrager als het beschermde algemeen belang, ongedaan behoren gemaakt te worden. Indien het beroep pas schorsend zou zijn nadat het ontvankelijk is verklaard, dan zou er een tussenperiode zijn waarin de exploitant het recht heeft met de aangevraagde exploitatie te starten, en deze periode zou het nut van het schorsende beroep beperken.

Art. 7.2.19

De termijn voor het behandelen van een beroep bedraagt zeventig dagen. Deze termijn neemt een aanvang vanaf het verstrijken van de termijn voor beslissing over het onderzoek van de volledigheid en ontvankelijkheid van het beroep. De termijn is een betekeningstermijn: de beslissing moet niet alleen genomen zijn, zij moet ook aan de indiener betekend zijn. De termijn is een gesanctioneerde termijn.

Art. 7.2.20

De secretaris heeft de taak een hoorzitting te organiseren en de aanvrager hierop uit te nodigen indien hij een beroepschrift heeft ingediend waarin de vraag om gehoord te worden expliciet is opgenomen.

Indien het beroep werd ingesteld door een administratie die in eerste aanleg een advies heeft uitgebracht, dan wordt de aanvrager hiervan in kennis gesteld, en maakt hij desgewenst een verzoekschrift om gehoord te worden over aan de secretaris, dit binnen een termijn van vijf dagen. Zodoende worden de rechten van de verdediging maximaal gevrijwaard, binnen de vastgestelde procedure.

De wijze waarop het hoorrecht wordt uitgeoefend, kan verder bepaald worden door de Vlaamse regering.

Art. 7.2.21

Dit artikel bepaalt dat de leden van de erkenningscommissie hun standpunt uitbrengen binnen een termijn van dertig dagen vanaf de aanvang van de termijn voor behandeling van het beroep. Het ontbreken van een standpunt binnen de gestelde termijn heeft geen invloed op het verder verloop van de procedure.

Hoofdstuk III : De Procedure voor de erkenning van laboratoria

Afdeling I Eerste aanleg

Art. 7.3.1

Dit artikel behoeft geen verdere commentaar.

Art. 7.3.2

Dit artikel verduidelijkt dat de beslissingsbevoegdheid over de erkenning van laboratoria berust bij de erkenningscommissie. De reden om de beslissingsbevoegdheid bij een ruimere groep, in casu de erkenningscommissie, te leggen is driedelig:

- de huidige werkwijze legt een grote verantwoordelijkheid bij het referentielaboratorium; indien de beslissingsbevoegdheid door meerdere instanties wordt gedragen, is ook de verantwoordelijkheid gedeeld;
- meerdere administraties zijn betrokken bij (technische) beoordeling van laboratoria: hierdoor kan maximaal ervaring worden uitgewisseld; bijvoorbeeld een laboratorium dat reeds erkend is voor afvalstoffen en afvalwater, en nu een erkenning vraagt voor lucht kan mee worden geëvalueerd door de administraties die reeds een goed zicht hebben op de geleverde kwaliteit inzake analyses voor afvalstoffen en afvalwater;
- de erkenningscommissie kan meer onafhankelijk een erkenningaanvraag behandelen, het verhoogt tevens de objectiviteit en de gelijke beoordeling bij de besluitvorming.

Art. 7.3.3

De Vlaamse regering zal in haar uitvoeringsbesluit(en) bepalen onder welke modaliteiten, de aanvraag *in concreto* dient te gebeuren. Het uitvoeringsbesluit kan een model van aanvraagformulier bevatten dat zal gebruikt worden voor alle erkenningaanvragen. Dit model kan worden vastgesteld globaal of per categorie van erkenning.

Dit formulier zal een eerste gedeelte bevatten waarin de algemene gegevens van de aanvrager worden ingevuld, alsook melding van het voorwerp van de erkenningaanvraag en de keuze van woonplaats.

De invoering van een modelformulier voor het aanvragen van de erkenning heeft naast de overzichtelijkheid van één enkel modelformulier voor alle erkenningen het bijkomende voordeel dat de erin vervatte informatie ook op een eenvoudige manier door de administratie kan worden verwerkt en op die manier de toepassingslast verlaagt.

Art. 7.3.4

Naar analogie van het ontwerp “*bronnenbeheersing*” bepaalt dit artikel op algemene wijze wanneer een aanvraag onontvankelijk is en wanneer zij onvolledig is. Het belang hiervan spreekt voor zich. Indien de overheid tot een degelijke besluitvorming wenst te komen is de volledigheid en de ontvankelijkheid van het dossier van primordiaal belang, mede gelet op de zeer technische aard van de dossiers.

Art. 7.3.5

Dit artikel bepaalt de termijn waarin het onderzoek van volledigheid en ontvankelijkheid moet zijn gebeurd. Deze termijn omvat twintig dagen. Het is een betekeningstermijn. Dit betekent dat de beslissing inzake de volledigheid en ontvankelijkheid moet zijn genomen én betekend.

Tenslotte wordt de kennisgeving van volledigheid en ontvankelijkheid van het aanvraagdossier betekend aan de aanvrager.

Art. 7.3.6

De bevoegde administratie voert de controle van volledigheid en ontvankelijkheid van het dossier uit binnen een dwingende termijn van twintig dagen na de datum, zoals vermeld op het bericht van ontvangst van de aanvraag. Haar kennisgeving naar de aanvrager toe dient eveneens per aangetekend schrijven tegen bericht van ontvangst te gebeuren.

In geval van onvolledigheid dient eveneens een strikte procedure te worden gevolgd door beide partijen. Met name zal het verzoek tot vervollediging uitdrukkelijk melding maken van de uiterste datum van vervollediging alsook de sanctie van onontvankelijkheid. In dat geval wordt de termijn van 20 dagen opgeschort.

Art. 7.3.7

Dit artikel bepaalt de sanctie op het overschrijden van de betekeningstermijn van twintig dagen.

Indien de bevoegde administratie de volledigheid en ontvankelijkheid van het aanvraagdossier vaststelt, neemt ze de aanvraag automatisch in behandeling. Door de strakke termijnen valt de procedure niet stil indien de bevoegde administratie niet (tijdig) zou

reageren. De volledigheid en ontvankelijkheid van de aanvraag kan in deze fase van de procedure dus ook stilzwijgend worden aangenomen.

Art. 7.3.8

Dit artikel bepaalt dat de aanvrager zowel een administratieve als een technische beoordeling ondergaat. De administratieve beoordeling omvat een inhoudelijke beoordeling van de aangeleverde gegevens en documenten. De technische beoordeling omvat de door het referentielaboratorium georganiseerde, verplichte “ringtesten”. Daarnaast zal het referentielaboratorium ook een *audit* uitvoeren van het laboratorium.

Art. 7.3.9

Dit artikel bepaalt dat de erkenningcommissie de administratieve beoordeling uitvoert, beslist en zijn beslissing betekent aan de aanvrager binnen de dertig dagen te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van het onderzoek inzake ontvankelijkheid en volledigheid. De termijn is een betekeningstermijn en is niet verlengbaar.

In tegenstelling tot de procedure voor erkenning voor deskundigen (art. 7.2.8, § 2) wordt hier niet bepaald dat een de erkenningsaanvraag (deel administratieve beoordeling) wordt geweigerd bij termijnoverschrijding. Een stilzwijgende eindbeslissing staat op gespannen voet met het Europees recht. In deze procedure volgt geen volwaardig beroep maar slechts een heroverweging.

Art. 7.3.10

Dit artikel geeft de erkenningcommissie de nodige bevoegdheid om te beslissen over de mate waarin de aanvrager, desgevallend na het overmaken van de gevraagde bijkomende gegevens en documenten, kennelijk voldoet aan de erkenningsvoorwaarden en de volgende fase (de technische beoordeling) mag aanvatten. ‘Kennelijk’ houdt in dat de erkenningcommissie de ontvangen gegevens, zoals die op dat ogenblik gekend zijn, toetst aan de erkenningsvoorwaarden. Gesteld dat naderhand zou blijken dat, in tegenstelling tot wat eerder werd overgemaakt, de aanvrager niet beschikt over de juiste apparatuur, en dat dit knelpunt wordt vastgesteld tijdens het plaatsbezoek als gevolg van de technische beoordeling, dan heeft de erkenningcommissie ook in de verdere procedure steeds de bevoegdheid hierin een andere beslissing te nemen.

Indien de erkenningscommissie beslist dat de aanvraag kennelijk niet voldoet, dan vermeldt ze in de betekening niet alleen aan welke voorwaarden niet is voldaan, maar ook in welke opzichten (om welke redenen) niet is voldaan aan die voorwaarden. Dit biedt de aanvrager de nodige informatie om de nodige stappen te ondernemen indien een nieuwe aanvraag wordt voorbereid en ingediend.

Dit artikel bepaalt tot slot dat wanneer de erkenningcommissie niet binnen de hoger vermelde termijn van 30 dagen haar beslissing heeft betekend, de technische beoordeling wordt gestart.

Art. 7.3.11

Dit artikel bepaalt dat de secretaris, binnen een termijn van vijf dagen vanaf het verstrijken van de termijn voor de administratieve beoordeling, het volledige dossier overmaakt aan het referentielaboratorium. Het referentielaboratorium kan dan het vervolg van de procedure aanvatten.

De technische beoordeling omvat de door het referentielaboratorium georganiseerde, verplichte proefmetingen. Een proefmeting gebeurt bij voorkeur onder de vorm van een

“ringtest”. Indien het in de praktijk moeilijk zou zijn binnen een redelijke termijn een ringtest te organiseren voor de aanvragers voor de gevraagde parameter, dan biedt dit artikel het referentielaboratorium alsnog de mogelijkheid op enige andere wijze de technische en kwalitatieve evaluatie door te voeren. Op die manier wordt vermeden dat aanvragers soms te lang moeten wachten op de verdere behandeling van het aanvraagdossier.

Daarnaast zal het referentielaboratorium ook een *audit* uitvoeren van het laboratorium. Deze audit of kwaliteitscontrole gebeurt op basis van ISO 17025.

Momenteel is het zo dat bij de wijze van uitvoeren van de audit rekening gehouden wordt met het al dan niet bezitten van een (Beltest)accreditatie voor de parameters waarvoor de erkenning aangevraagd wordt. Dit is een positieve zaak, zowel voor het referentielaboratorium (vermindering werkvolume), als voor het labo dat de erkenning aanvraagt. Het laboratorium ziet zo de inspanningen om een Beltestaccreditatie te bekomen gevaloriseerd. In de uitvoeringsbesluiten van dit decreet zou deze werkwijze daarom best geformaliseerd worden.

De resultaten van de proefmetingen en van de audit zijn van wezenlijk belang in de beoordeling van de aanvraag tot erkenning van het laboratorium in kwestie. Opdat de erkenningcommissie hier met kennis van zaken een beslissing zou kunnen nemen en omwille van de hoge techniciteit, werd eveneens decretaal voorzien dat het referentielaboratorium nadien verslag uitbrengt over deze ringtesten en audit aan de erkenningcommissie.

Art. 7.3.12

Dit artikel bepaalt dat het referentielaboratorium binnen de termijn die zij nodig heeft, maar met een maximum van 15 maanden, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn voor administratieve beoordeling, een technisch beoordelingsverslag maakt en dit ter beschikking stelt van de erkenningcommissie. Dit beoordelingsverslag is het resultaat van het uitvoeren van de ringtest en de audit en vormt bijgevolg een cruciaal element bij de evaluatie van de erkenningaanvraag. Dat deze termijn zo ruim is genomen en op het eerste zicht erg lang kan lijken, is het gevolg van het feit dat:

- de huidige frequentie van ringtesten beperkt is tot 2x/jaar
- de aanvrager de mogelijkheid moet hebben voor de ringtest een herkansing uit te voeren
- het referentielaboratorium pas op een zinvolle manier ringtesten kan organiseren en deze statistisch evalueren als er voldoende aanvragers zijn voor een bepaald parameterpakket (populatie moet voldoende groot zijn)
- de organisatie en opvolging van de ringtesten heel wat voorbereiding vergt, zoals het prepareren van voldoende monsters en stalen, het uitvoeren van de ringtesten en het statistisch verwerken van de analyseresultaten
- na uitvoering van ringtest en audit, tijd moet worden voorzien voor het uitvoeren en overmaken van het beoordelingsverslag
- bij vaststellingen van tekortkomingen tijdens de audit, de aanvrager steeds de mogelijkheid moet hebben corrigerende maatregelen voor te stellen waarna een heraudit kan plaatsvinden.

Het referentielaboratorium dient echter alles in het werk te stellen om de technische beoordeling binnen een redelijke termijn uit te voeren, dit in het belang van alle betrokken partijen.

Tot slot voorziet dit artikel aan de Vlaamse regering de bevoegdheid om via een uitvoeringsbesluit nader te bepalen hoe de proefmetingen en de audit praktisch dienen te verlopen. (zie de toelichting bij artikel 7.3.11).

Art. 7.3.13

Dit artikel bepaalt dat de erkenningcommissie beslist en zijn beslissing betekent aan de aanvrager binnen de drie maanden te rekenen vanaf de ontvangst van het technisch beoordelingsverslag. De termijn is een betekenistermijn en is niet verlengbaar.

Afdeling II Heroverweging

Art. 7.3.14

Er is in dit voorontwerp van decreet een vorm van georganiseerde administratieve beroepsprocedure voorzien waarbij de erkenningcommissie kan verzocht worden haar initiële besluit te "*heroverwegen*".

Een echte beroepsmogelijkheid bij een andere instantie dan degene die een beslissing nam in eerste aanleg, zou uiteraard de beste rechtsbescherming bieden voor de aanvrager. Een volwaardig (administratief) beroep op een kwalitatieve en hoogwaardige wijze organiseren bleek evenwel niet mogelijk binnen het bestaande personele kader van de Vlaamse overheid.

Buiten de diensten of agentschappen, die als leden van de erkenningcommissie de beslissing nemen, zijn te weinig ambtenaren voorhanden die met de wetenschappelijke aspecten van de verschillende categorieën van erkenningen vertrouwd zijn en die vervolgens met de nodige kennis van zaken een wetenschappelijk oordeel zouden kunnen vellen over een gerezen betwisting. Met andere woorden het organiseren van een volwaardig beroep dat wordt voorgelegd aan andere deskundigen, al dan niet van een hoger niveau, maar met minstens dezelfde deskundigheid, bleek niet haalbaar.

Juist om die redenen werd bij de evaluatie van de bestaande erkenningprocedures gemeend dat het beroep bij de bevoegde minister diende te worden afgeschaft.

Om alsnog tegemoet te komen aan de zorg om de aanvrager een zekere rechtsbescherming te geven werd geopteerd voor de *tussenoplossing* van de heroverweging door hetzelfde collegiale orgaan dat wel over de nodige technisch-wetenschappelijke deskundigheid terzake beschikt.

De mogelijkheid tot overweging betreft enkel erkenningbesluiten onder bijzondere voorwaarden, beslissingen over bestaande erkenningen die werden toegekend of geweigerd. De verschillende mogelijkheden worden weergegeven in artikel 7.3.14.

Art. 7.3.15

De bevoegde instantie is de erkenningcommissie, om redenen die hiervoor reeds werden toegelicht.

Art. 7.3.16

De Vlaamse regering wordt gemachtigd nader te bepalen volgens welke modaliteiten dit verzoek tot heroverweging dient te gebeuren.

Indien de indiener van het beroep wenst gehoord te worden, dan vermeldt hij dat expliciet in het verzoekschrift.

Art. 7.3.17

Het verzoek tot heroverweging wordt aan de erkenningcommissie betekend of afgegeven. De termijn om het verzoek tot heroverweging in te stellen bedraagt vijfenveertig dagen. Indien er geen stilzwijgende weigering is tussengekomen, neemt deze termijn een aanvang bij de betekening van de beslissing in eerste aanleg van de aanvrager. Indien er wel een stilzwijgende weigering is tussengekomen, gaat de termijn in op de dag waarop de erkenningcommissie in eerste aanleg is geacht de erkenning te weigeren.

Art. 7.3.18

Dit artikel bepaalt wanneer een verzoekschrift tot heroverweging onvolledig is en wanneer het onontvankelijk is.

Een verzoekschrift is onontvankelijk in vier gevallen:

- het is ingediend tegen een beslissing waarvoor geen heroverwegingsprocedure is bepaald (art. 7.3.14);
- het is ingediend bij een bestuur dat niet bevoegd is (artikel 7.3.15);
- het is ingediend met miskennis van de termijn van vijfenveertig dagen (art. 7.3.17);
- wegens herhaalde onvolledigheid (art. 7.3.20§2).

Art. 7.3.19

De termijn voor het onderzoek van de volledigheid en de ontvankelijkheid van het verzoekschrift bedraagt twintig dagen. Deze termijn neemt een aanvang vanaf de betekening of de afgifte van het verzoekschrift. De termijn is een betekeningstermijn: de beslissing moet niet alleen genomen zijn, zij moet ook aan de indiener betekend zijn.

Art. 7.3.20

Binnen de bepaalde termijn van twintig dagen, krijgt de secretaris van de erkenningscommissie de mogelijkheid om het verzoekschrift tot heroverweging, zo nodig, te doen vervolledigen. De secretaris krijgt hierbij de mogelijkheid om een eventueel verzoek tot vervollediging te timen naar eigen inzichten over de tijd die de vervollediging behoeft (sommige stukken vragen wat tijd, andere kunnen ongeveer ogenblikkelijk worden toegevoegd). Indien er een verzoek tot vervollediging wordt overgemaakt, dan schort dit de termijn van twintig dagen op gedurende de periode die in het verzoekschrift is bepaald.

Indien de secretaris vaststelt dat het verzoek tot vervollediging niet tijdig werd vervolledigd, dan wordt het verzoek tot heroverweging om die reden onvolledig verklaard. De beslissing hierover geeft duidelijk melding van de gegevens of documenten die ontbreken om het verzoek tot heroverweging volledig te kunnen verklaren.

Art. 7.3.21

De termijn is een gesanctioneerde termijn. Een te trage behandeling wordt gesanctioneerd in het nadeel van het bestuur. Dit artikel bepaalt dat bij termijnoverschrijding het verzoekschrift in ieder geval in behandeling wordt genomen.

Het is de taak van de secretaris om elk lid van de erkenningcommissie schriftelijk in kennis te stellen van het feit dat het verzoek in behandeling is, en tegelijk een exemplaar van het aanvraagdossier te bezorgen.

Art. 7.3.22

De termijn voor het behandelen van het verzoekschrift bedraagt zeventig dagen. Deze termijn neemt een aanvang vanaf het verstrijken van de termijn voor beslissing over volledigheid en ontvankelijkheid van het verzoekschrift. De termijn is een betekeningstermijn: de beslissing moet niet alleen genomen zijn, zij moet ook aan de indiener betekend zijn. De termijn is niet verlengbaar.

Art. 7.3.23

Dit artikel expliciteert dat de aanvrager die wenst gehoord te worden, hiervoor door de secretaris wordt uitgenodigd op de hoorzitting.

De wijze waarop het hoorrecht wordt uitgeoefend, kan verder bepaald worden door de Vlaamse regering.

Art. 7.3.24

Dit artikel bepaalt dat de leden van de erkenningscommissie hun standpunt uitbrengen binnen een termijn van dertig dagen vanaf de aanvang van de termijn voor behandeling van het beroep. Het ontbreken van een standpunt binnen de gestelde termijn heeft geen invloed op het verder verloop van de procedure.

Hoofdstuk IV Gemeenschappelijke aspecten van kwaliteitszorg

Art. 7.4.1

Dit artikel voorziet de mogelijkheid aan de erkenningverlener om richtlijnenboeken op te stellen over de wijze waarop de erkende persoon zijn activiteiten hoort uit te voeren met het oog op het afleveren van kwaliteitsvol werk. Richtlijnenboeken zijn tevens een maatstaf waarnaar de erkenningverlener kan verwijzen in zijn beoordeling.

Vermits deze richtlijnenboeken de evolutie van techniek en wetenschap moeten volgen, wordt de erkenningverlener, als materiedeskundige, gemachtigd deze boeken te actualiseren wanneer dit nodig wordt geacht.

Art. 7.4.2

Om niet enkel bij de beoordeling van een aanvraag, maar doorheen de gehele erkenningstermijn een permanente opvolging te verzekeren van de kwaliteit van het geleverde werk, wordt de erkenningverlener gemachtigd de kwaliteit permanent te bewaken.

In het kader van de zgn. “*derdelijnscontrole*” voor laboratoria en meerbepaald voor het succesvol uitvoeren van de ringtesten als instrument voor kwaliteitsbewaking, voorziet dit artikel aan de Vlaamse regering de bevoegdheid om via een uitvoeringsbesluit nader te bepalen hoe deze ringtesten en de audit praktisch dienen te verlopen. Deze *derdelijnscontrole* wordt vandaag ervaren als een belangrijk instrument van kwaliteitsborging, omdat de laboratoria op die manier moeten aantonen dat ze op technisch vlak de nodige kwaliteitsgarantie kunnen bieden. Bovendien zijn de laboratoria in het kader van hun accreditatie volgens de ISO 17025 norm verplicht jaarlijks aan een ringtest deel te nemen.

De uitvoering van deze ringtesten als onderdeel van de derdelijnscontrole vergt vandaag een belangrijke financiële input van de overheid. Het is ook noodzakelijk dat de overheid hiervoor de nodige kredieten voorziet, wil het principe van kwaliteitsborging voor de erkende

laboratoria overeind blijven. De uitvoering van ringtesten in het kader van de derdelijnscontrole vergt ook van de laboratoria belangrijke investeringen. De uitvoering van dergelijke ringtesten heeft dan ook een breder nut dan uitsluitend in het kader van de erkenningsprocedure: er is een duidelijke koppeling met de ISO-accreditatie. Dit breder nut is dan ook de reden om aan de laboratoria een financiële bijdrage te vragen voor de uitvoering van ringtesten in het kader van de kwaliteitscontrole. Momenteel bestaat voor de parameterpakketten 'water' reeds een kostendelend systeem. Zo moeten de laboratoria bijvoorbeeld voor de organische en anorganische parameters een bijdrage betalen van ca. 2.500 € voor de bacteriologische is de bijdrage 1.000 € en voor legionella bedraagt deze eveneens 1.000 €. Het is dan ook verdedigbaar om, op basis van hogervermelde redenen, ook voor de andere aspecten (lucht, afval, mest) het principe van de kostendeling in het decreet op te nemen. Deze bijdrage moet een bepaald gedeelte van de kosten dekken voor de organisatie van de ringtesten. Via uitvoeringsbesluit kan dan desgewenst het bedrag van de bijdrage nader worden gespecificeerd.

Art. 7.4.3

Dit artikel biedt de decretale basis voor de erkenningverlener om zich desgevallend te laten bijstaan door externen. Deze bijstand kan in de eerste plaats worden verricht door het referentielaboratorium van de Vlaamse overheid (momenteel de VITO), maar deze bijstand kan desgevallend ook door andere externe deskundigen worden verleend. De erkenningverlener oordeelt zelf wanneer hij meent beroep te moeten doen op deskundige hulp van buitenaf of zich laat adviseren bij zijn besluitvorming.

Hoofdstuk V Samenstelling en werking van de erkenningcommissie

Art. 7.5.1

Erkenningen werden vroeger verleend door de Vlaamse regering (in de praktijk door de minister, bevoegd voor het leefmilieu). Gelet op het feit dat de regering / de minister in de praktijk weinig of niets kunnen toevoegen aan de inhoudelijke beoordeling van de deskundigheid door de administratie (in tegenstelling tot een beslissing over een vergunningsaanvraag houdt een beslissing inzake een erkenningsaanvraag weinig of geen belangenafweging in), wordt er de voorkeur aan gegeven om de beslissingsbevoegdheid toe te vertrouwen aan de administratie. Het blijft evenwel de Vlaamse regering die - aanvullend op het voorliggende decreet - het hele beslissingskader bepaalt, nl. de omschrijving van de disciplines en parameterpakketten waarvoor erkenning nodig is, de erkenningsvoorwaarden, de samenstelling van de erkenningcommissie, alsook de benoeming van zijn leden en de bekrachtiging van zijn huishoudelijk reglement.

Art. 7.5.2

Omwille van organisatorisch-praktische redenen is er voor gekozen om de leden van de erkenningcommissie slechts door één vertegenwoordiger te laten afvaardigen in de erkenningcommissie. Mogelijkerwijs kunnen deze een plaatsvervanger aanstellen voor de gevallen waarin zij verhinderd zouden zijn. De afvaardiging gebeurt door loutere aanwijzing door de respectieve leidinggevende ambtenaren van de verschillende agentschappen.

Gelet op de rol en de taak van het referentielaboratorium bij de erkenningprocedure van laboratoria is het logisch dat een vertegenwoordiger van het referentielaboratorium wordt afgevaardigd in de erkenningcommissie, weliswaar zonder stemrecht.

De voorzitter en de plaatsvervangende voorzitter vertegenwoordigen het departement en worden benoemd door de Vlaamse regering. De andere leden en hun plaatsvervangers worden eveneens benoemd door de Vlaamse regering, op voordracht van het hoofd van het departement.

Het referentielaboratorium wijst zelf haar vertegenwoordiger en plaatsvervanger(s) aan. Het hoofd van het departement wijst zelf de secretaris en de plaatsvervangende secretaris aan.

Dit artikel biedt de Vlaamse regering tot slot de mogelijkheid bijkomende leden van de erkenningcommissie aan te duiden. De Vlaamse regering kan eveneens bepalen of deze bijkomende leden al dan niet stemrecht zullen hebben. Zo kan het bijvoorbeeld in het kader van de behandeling van een aanvraagdossier aangewezen zijn dat bepaalde andere personen, diensten of agentschappen bij de beraadslaging worden betrokken al dan niet met (raadgevend) stemrecht. Bijvoorbeeld kan het nuttig blijken dat leden van de administratie volksgezondheid omwille van hun deskundigheid, bij de behandeling van de erkendingsdossiers in het kader van de bestrijding van de luchtverontreiniging betrokken worden in de werkzaamheden van de erkenningcommissie.

Art. 7.5.3

Teneinde de gestelde termijnen binnen de erkenningprocedure te kunnen respecteren, dient de erkenningcommissie minstens maandelijks te vergaderen.

De voorzitter heeft de taak de agenda vast te stellen, waarna de secretaris de vergaderdatum en agenda tijdig aan alle stemgerechtigde en niet-stemgerechtigde leden bezorgt.

Art. 7.5.4

Dit artikel regelt de stemprocedure binnen de erkenningcommissie.

Om mogelijke belangenconflicten te vermijden wordt voorzien in een onthouding bij de stemming en het niet meer verder deelnemen aan de besluitvorming indien een lid van de erkenningcommissie een belang zou kunnen hebben bij het besluit in een bepaald erkendingsdossier.

Dit belang kan rechtstreeks of onrechtstreeks zijn. Het is niet uitgesloten dat een dienst of agentschap als lid van de erkenningcommissie zelf een aanvraag tot erkenning zal kunnen indienen. Ondanks het feit dat de zetelende vertegenwoordigers van de betrokken dienst of agentschap naar alle waarschijnlijkheid hiervoor de meeste deskundigheid zullen bezitten, getuigt het echter niet van een correcte besluitvorming dat deze commissieleden zouden deelnemen aan de besluitvorming aangaande de erkenning van hun eigen rechtspersoon, dienst of agentschap. Daarom dient men zich in degelijke situaties, om evidente redenen van mogelijk belangenconflict, te onthouden van enige betrokkenheid bij het besluitvormingsproces. In dat geval vermeldt de erkenningcommissie dit in haar beslissing.

Art. 7.5.5

Teneinde een correcte en vlotte interne werking van de erkenningcommissie te garanderen voorziet dit artikel dat het *huishoudelijk reglement* wordt voorgelegd aan de Vlaamse regering die hieraan haar goedkeuring geeft.

In het *huishoudelijk reglement* kunnen een aantal praktische zaken worden opgenomen die de dagelijkse werking van de erkenningcommissie regelen en die niet noodzakelijk bij decreet of bij uitvoeringsbesluit moeten worden bepaald. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan

de rol en concrete taken van de secretaris die niet nader in het decreet zijn bepaald. Of kan men bijvoorbeeld bepalen dat na de stemming over een besluit van de erkenningcommissie een ontwerp van besluit dient te worden opgesteld en eerst aan de leden van de erkenningcommissie moet worden voorgelegd vooraleer het besluit effectief wordt bekendgemaakt.

Hoofdstuk VI : Handhaving

Afdeling I Toegangsrecht en aanmaning

Art. 7.6.1

Dit artikel bepaalt dat de Vlaamse regering de ambtenaren aanduidt die toegangsrecht hebben, in uitoefening van hun taak als kwaliteitsbewaker op de naleving van de erkenningvoorwaarden. Het toegangsrecht wordt eveneens verleend aan personeelsleden van het referentielaboratorium voor het bewaken van de kwaliteit op het geleverde werk van de erkende persoon. Het referentielaboratorium kan immers in uitvoering van de kwaliteitscontrole overgaan tot het uitvoeren van audits gekoppeld aan een plaatsbezoek. Het is dan ook logisch het toegangsrecht van het referentielaboratorium in uitoefening van haar functie decretaal wordt geregeld. Vermits dit toegangsrecht voortvloeit uit de uitoefening van de taak van kwaliteitsbewaker, volstaat het dit toegangsrecht te beperken tot de normale kantooruren. Betreden impliceert geen doorzoeking: dit artikel machtigt niet tot het willekeurig openen van kasten, laden of andere bergplaatsen. Met plaats wordt daadwerkelijk elke plaats bedoeld: bedrijfsterrein, kantoor, magazijn, stapelhuis, meetwagen, enz.

Dit artikel voorziet verder in een legitimatiebewijs bij uitoefening van het toegangsrecht, voor elke ambtenaar of contractueel personeelslid die door de Vlaamse regering dusdanig is aangewezen.

De legitimatieplicht geldt indien een legitimatiebewijs wordt gevraagd. De aard van de toezichthoudende werkzaamheden brengt met zich mee dat het telkens ongevraagd moeten tonen van het legitimatiebewijs geen redelijk doel dient. Vaak zal de betreffende ambtenaar of het contractueel personeelslid immers reeds bekend zijn bij degene ten aanzien van wie toezicht wordt uitgeoefend of zal hij zijn bezoek hebben aangekondigd. Dat ieder legitimatiebewijs wordt opgesteld volgens een model dat bij M.B. is vastgesteld, moet de herkenbaarheid ervan verhogen.

Art. 7.6.2

Dit artikel betreft de mogelijkheid tot het geven van aanmaningen. Indien de erkenningverlener vaststelt dat bepaalde erkenningvoorwaarden niet worden nageleefd, kan hijzelf of op voorstel van de toezichthouder het instrument van de aanmaning hanteren voor het doen naleven van de erkenningvoorwaarden en een vastgestelde inbreuk te beëindigen. Deze aanmaning kan hetzij mondeling hetzij schriftelijk gebeuren. Het is evenwel duidelijk dat een aanmaning die mondeling wordt gegeven relatief minder gewicht heeft dan een aanmaning die schriftelijk wordt gegeven.

Het is een 'zacht' instrument, het is niet meer dan een dringend verzoek om een inbreuksituatie in orde te stellen.

Indien de erkende deskundige of een erkend laboratorium schriftelijk wordt aangemaand, bepaalt dit artikel een minimuminhoud Deze bepaling beantwoordt aan wat reeds gangbaar is in de praktijk. Het opnemen van meer gegevens behoort steeds tot de mogelijkheden.

De bepaling van een termijn waarin de te nemen maatregelen gerealiseerd moeten worden, is onmisbaar voor een zorgvuldige dossiervoering.

In dit stadium van de aanmaning is het nog niet duidelijk of het ooit tot een sanctie komt en welke die sanctie zou kunnen zijn. De vermelding dat een erkenning kan worden geschorst of opgeheven is desondanks belangrijk om de erkende persoon correct te informeren over zijn situatie.

Indien aan de schriftelijke aanmaning geen (afdoend) gevolg wordt gegeven binnen de gestelde termijn, kan de erkenningverlener een bestuurlijke sanctie opleggen, met name de erkenning schorsen of desgevallend opheffen. Afdoend moet begrepen worden als voldoende om de vastgestelde inbreuk als beëindigd te beschouwen, en zijn gevolgen ongedaan te maken, alsook om een herhaling ervan te voorkomen.

Afdeling II Schorsingen opheffing

Art. 7.6.3

De erkenning impliceert de uitbesteding aan een derde van een taak die onmiddellijk dienstbaar is aan de beleidsvoering. Deze dienstbaarheid t.o.v. de beleidsvoering stelt eigen eisen in milieumoraliteit. Dit geldt niet enkel vanuit het oogpunt van het bestuur maar ook vanuit het oogpunt van de gebruikers van de aldus georganiseerde dienstverlening. Dezen zijn door de wetgeving aangewezen op de erkende dienstverstrekkers en moeten precies wegens het feit van een erkenning vertrouwen kunnen stellen in de kwaliteit van de dienstverlening. Vandaar een bredere formulering van de gesanctioneerde voorschriften voor de erkenning.

Dit artikel verduidelijkt voor welk type inbreuken de bestuurlijke sanctie kan worden toegepast. Naast de inbreuken op de erkenningvoorwaarden, kunnen inbreuken op de milieuvoorschriften of op de milieuwetgeving de nodige grond vormen voor het opleggen van een bestuurlijke sanctie. Zo zal bijvoorbeeld het niet naleven van de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden door het laboratorium aanleiding kunnen geven tot dergelijke sanctie.

Er wordt gekozen tegen een schorsing met onbepaalde duur. Er wordt ook gekozen tegen tijdelijke opheffingen. Het definitieve karakter van een opheffing belet natuurlijk niet dat m.b.t. dezelfde activiteit een nieuwe erkenningaanvraag zou worden aangevraagd en, in voorkomend geval, bekomen.

De mogelijkheid tot gedeeltelijke schorsing en opheffing is nuttig. Een erkenning kan immers verschillende activiteiten betreffen. Het is dan ook belangrijk de maat van de schorsing of de opheffing af te stemmen op de maat van de problemen. Een schorsing en een opheffing zijn een verlies aan bedrijfsinkomsten, in het geval van opheffing alle toekomstige bedrijfsinkomsten. Indien de doelstelling kan worden bereikt met een gedeeltelijke schorsing of opheffing, is deze keuze de meest kost-effectieve. De maatschappelijke kost ervan ligt lager dan bij volledige schorsing of opheffing.

Art. 7.6.4

De timing moet met pragmatisme worden bepaald: wat is de tijd die redelijkerwijs is vereist om het nodige te doen?

De opheffing beoogt de definitieve stillegging van de activiteit waarvoor erkenning is verleend. De schorsing beoogt een duurzame rechtzetting van de problemen. De tenuitvoering van een schorsing impliceert het stilleggen van een (deel)activiteit en het nemen van maatregelen om de inbreuk te beëindigen, zijn gevolgen geheel of gedeeltelijk ongedaan te maken, en een herhaling ervan te voorkomen.

Art. 7.6.5

De vermelding van de geschonden voorschriften is uiterst belangrijk. De geschonden voorschriften vormen de maatstaf voor datgene wat men de erkende persoon kan vragen te doen met het oog op een (duurzame) terugkeer naar de legaliteit. De vaststellingen inzake de inbreuk zijn ook onmisbaar met het oog op een zorgvuldige dossieropbouw en proportionaliteitseis.

De vermelding van de identificatienummers maakt het aan de erkende persoon mogelijk om, desgewenst, bijkomende kopies te vragen.

De tenuitvoerlegging van de beslissing moet een timing krijgen.

De tenuitvoering van een schorsing impliceert het stilleggen van een (deel)activiteit en het nemen van maatregelen om de inbreuk te beëindigen, zijn gevolgen geheel of gedeeltelijk ongedaan te maken, en een herhaling ervan te voorkomen.

De term ‘omschrijving’ is bewust gekozen omdat ze ruimte laat voor enige onbestemdheid. De omschrijving van de te nemen maatregelen sluit wellicht bij voorkeur aan bij de aard van de opgelegde erkenningvoorwaarden. Hoe concreet of onbestemd de omschrijving van de te nemen maatregel in een gegeven dossier zal zijn, is afhankelijk van de geschonden voorwaarde.

Art. 7.6.6

Dit artikel bepaalt dat de bevoegdheid inzake schorsing of opheffing ligt bij de erkenningverlener die in eerste aanleg bevoegd is voor het verlenen van erkenningen. Dit is logisch vermits de materiedeskundigheid inzake het gebruik van deze bestuurlijke sanctie berust bij de erkenningverlener.

Art. 7.6.7

Het initiatief tot het opstarten van een procedure die eventueel tot een schorsings- of een opheffingsbeslissing leidt, kan ambtshalve worden genomen of op vraag van een toezichthouder of bepaalde bestuursorganen. De omschrijving omvat de besturen die beslissingen neemt inzake erkenningaanvragen of die zetelen in de erkenningcommissie en die vanuit die positie bijdragen tot de besluitvorming.

Art. 7.6.8

De kennisgeving van de motieven maakt het de erkende persoon mogelijk om meteen zijn verweer voor te bereiden én desgewenst maatregelen te nemen om de betrokken inbreuksituaties op te lossen. De bepaling van een proceduretermijn is noodzakelijk voor de goede verdere behandeling van het dossier.

Art. 7.6.9

Dit artikel biedt aan de erkende persoon de nodige verweermogelijkheid. Op grond van dit artikel heeft de betrokkene een hoorrecht.

De erkenningverlener beslist en betekent haar beslissing binnen een termijn van honderdtwintig dagen. Ze betekent deze beslissing gelijktijdig aan de erkende persoon als, voor zover relevant, aan de toezichthouder of het bepaalde bestuursorgaan.

Indien de betekening niet tijdig gebeurt, is dat in het voordeel van de erkende persoon en in het nadeel van de bevoegde overheid.

Art. 7.6.10

Dit artikel voorziet in een beroepsmogelijkheid tegen een beslissing in eerste aanleg, in zoverre deze procedure hierin is voorzien. In de gevallen waar enkel een verzoek tot heroverweging is voorzien, kan tegen een beslissing inzake schorsing of opheffing een verzoek tot heroverweging worden ingediend. Hierdoor is steeds een wijziging van de beslissing in eerste aanleg mogelijk gemaakt.

Het initiatief tot het instellen van een beroep ligt hetzij bij de erkenninghouder hetzij bij het bestuursorgaan dat de aanvraag tot schorsing of opheffing deed.

Het beroepschrift is uiteraard gemotiveerd.

Art. 7.6.11

Dit artikel bepaalt wanneer een beroep in behandeling wordt genomen:

- het is ingediend door de erkenninghouder of het bestuursorgaan dat de aanvraag tot schorsing of opheffing deed;
- het is ingediend bij het bestuur dat bevoegd is;
- het is ingediend op de juiste wijze binnen de gestelde termijn.

Er is gekozen voor het niet opschorten van de eerder genomen beslissing inzake schorsing of opheffing vermits wordt beoogd de inbreuk te beëindigen, zijn gevolgen geheel of gedeeltelijk ongedaan te maken en een herhaling ervan te voorkomen.

Art. 7.6.12

Het bestuur dat hiertoe bevoegd is, beslist en betekent haar beslissing binnen een termijn van tweehonderd en tien dagen. Ze betekent deze beslissing gelijktijdig aan de erkende persoon als, voor zover relevant, aan de toezichthouder of het bepaalde bestuursorgaan.

Art. 7.6.13

Dit artikel betreft in eerste instantie de hypothese waarin de tenuitvoerlegging reeds is gerealiseerd vooraleer de termijn voor tenuitvoerlegging verstrijkt. Niets belet evenwel toepassing ervan na het einde van de termijn voor tenuitvoerlegging.

De schorsingsbeschikking heeft het karakter van een aflopende beschikking. Eens deze is uitgevoerd, is de beschikking uitgewerkt.

Strafsanctie

Art. 7.6.14

Dit artikel voorziet de mogelijkheid tot het opleggen van een bestuurlijke geldboete.

Art. 7

OVAM heeft, op basis van de titel "agentschappen" van het DABM de mogelijkheid om zelf laboratoria op te richten. Dit artikel koppelt deze mogelijkheid aan de erkenningprocedure zoals bepaald in Titel VII van DABM.

HOOFDSTUK II: Wijzigings- en opheffingsbepalingen met betrekking tot andere decreten

Art. 8 tot 16.

Zoals voorheen reeds werd gesteld, wordt er in de wijzigings- en opheffingsbepalingen reeds rekening gehouden met de wijzigingen aan het DABM naar aanleiding van het “*MER-VR*”decreet en in de mate van het mogelijke ook met de voorziene wijzigingen door het ontwerp “*bronnenbeheersing*” en het ontwerp “*handhaving*”. Verder werden in de bestaande wettelijke, decretale en reglementaire wetgeving de nodige aanpassingen en verwijzingen naar de nieuwe Titel VII van het DABM voorzien. Overbodige (geworden) of tegenstrijdige artikelen werden waar nodig opgeheven.

Omwille van de tekst van artikel 7.1.3⁶ diende in de bestaande wetgeving uitdrukkelijk de toepasselijkheid van dit nieuwe systeem van erkenningen te worden voorzien door de uitdrukkelijke verwijzing naar Titel VII van het DABM.

---

⁶ Art. 7.1.3

§1. Deze Titel is van toepassing op de erkenningen van personen als deskundige of als laboratorium, voorgeschreven door of krachtens dit decreet of zijn uitvoeringsbesluiten.

Deze Titel is ook van toepassing op de erkenningen van personen als deskundige of als laboratorium, voorzien door of krachtens andere wetten en decreten, voor zover deze wetten en decreten hierin voorzien.

§2. De Vlaamse regering kan bijkomende erkenningsplichten invoeren.

HOOFDSTUK III: Overgangs- en slotbepalingen

Art. 17

Dit artikel bepaalt dat de uitvoeringsbesluiten van toepassing blijven tot ze worden opgeheven of gewijzigd.

Art. 18

In de overgangs- en slotbepalingen wordt de vlotte overgang mogelijk gemaakt van het bestaande systeem van erkenningen naar het nieuwe éénvormige systeem van erkenningen.

Dit betekent dat de bestaande erkenningen geldig blijven voor de resterende termijn. De bestaande erkenningen kunnen evenwel worden gewijzigd, geschorst of opgeheven op basis van de bepalingen uit dit decreet.

Aflopende erkenningen zullen geldig blijven tot binnen de nieuwe regeling een “definitieve beslissing” is genomen. De aanvraag moet verstrijken binnen de negen maand (deskundige, respectievelijk twee jaar (laboratorium) na inwerkingtreding van dit decreet. De aanvraag dient evenwel binnen de zes maanden (deskundige), respectievelijk binnen het jaar (laboratorium) na de inwerkingtreding van dit decreet te worden ingediend.

Art. 19

De reeds ingediende aanvragen worden gewoon verder afgehandeld volgens de bestaande regelgeving.

Teneinde binnen een redelijke tijd te beschikken over een uniform erkenningskader in Vlaanderen is voorgesteld de looptijd van de verleende erkenningen te beperken in de tijd.

Art. 20

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Bijlagen:

Bijlage 1: schematische voorstelling van de procedure voor erkenning van deskundigen

Bijlage 2: schematische voorstelling van de procedure voor erkenning van laboratoria